

НАША ДОРОГА NASHA DOROHA

зима/winter 2(11)/2003

**БОГ
ПРЕДВІЧНИЙ
НАРОДИВСЯ**

**UNTO US
A GOD
IS BORN**

РІЗДВО

Поглянь: врочиста тиха нічка
Розкинула шатром небесні зорі.
Прислухайся —

то Благодатна Вічність
До тебе з ніжністю говорить:

“Людям народила Марія Діва
Диво-дитятко — Божого Сина.
І це не казка — подія правдива.
І ти, малятко, теж Божа

дитина...”

Славимо Христа Ісуса,
малеє Дитятко!

Він для нас — Надія, Віра і Любов.

Линь із наших вуст

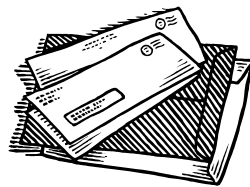
різдвяночко-колядко,

Із душі і серця — знов і знов!

Лариса Недін
Дякую, Боже, Тобі. «Криниця», Київ

Nucnu ... Letters

summer pg 12). The questions posed to her were limited to multicultural issues however, we know that Minister, and other politicians do not take a pro life and pro traditional definition of marriage position.

These are current issues for us in the Catholic community. As Ukrainian Catholic women we think that Ms. Copps and other elected members of Parliament should hear our voice and speak out on our behalf.

NASHA DOROHA is a way in which we can raise the awareness of our women on issues of the day and advocate for action. Let us not miss this opportunity.

*Olga Danylak
St. Josaphat's Parish
Toronto, ON*

*NASHA DOROHA has published tear-out cards (Fall, pp 20-21) to appropriate Ministers about the issues raised here. Have you taken a moment to send them out and make your voice heard?
— Ed.*

I just received the Summer NASHA DOROHA. Congratulations on an excellent issue. It contained a smorgasbord of interesting articles. Olga Kotelko, the Olympic Granny, amazed me with her conquests and 300-plus gold medals. Wow! Marjorie Roberts captured her boundless energy and enthusiasm. Slava Bey's "Personal Thoughts of the Pope's Visit to Toronto Last Year" brought back the excitement, inspiration, the prayer and love that permeated World Youth Day. Reading about Sonja Pawliw's miraculous recovery from polio proved the power of prayer. And yes, we need a Ukrainian woman senator. Let's all support Martha Kozub. I was moved by the article "Україна Алли Горської" which portrayed the courage of yet another Ukrainian artist who died for her beliefs and principles.

I wish you continued success in using NASHA DOROHA as a powerful medium to instruct and make our members aware of the importance of becoming involved in matters that concern us as Catholics, Ukrainians and women.

*Lillian Dzurman Yuryk
St. Demetrius Branch UCWLC
Toronto Eparchy*

I have just finished reading the fall issue of NASHA DOROHA. Of great interest to me were the articles on the Famine in Ukraine. I consider myself a well-educated person, having attended university. I am also well read. Never in any of my (high school, university) classes had there ever been any mention of the terrible events that transpired in Ukraine and to the Ukrainian people, events which are of the calibre of the Jewish Holocaust, a tragedy of the same magnitude. Your magazine should continue to inform the world of these kinds of atrocities wherever and whenever they occur. Well done!!
*R. Craig Weinbender
Regina, SK*

I was reading an interesting paragraph pertaining to nominate our great non-Ukrainian friends for some of our Ukrainian rewards (NASHA DOROHA, Summer 2003, pg 38).

I would like to propose Inky Mark, MP for Dauphin-Swan River-Marquette for a Ukrainian reward for his input for Ukrainians.

In particular, he spent many hours on Bill C-133 proposing some sort of restitution for the Ukrainian Internees during WW I, 1914-1920, the Ukrainians unjustly imprisoned as "Enemy Aliens."

Inky Mark, MP, great supporter for the "Ukrainian Centennial Memorial Park," Selo-Ukraina site, Dauphin, Manitoba, the latest which Inky took big interest was getting and unveiling the three man-size statues at the above park. Statues were placed with/by other Internees memorials.

Inky Mark MP is not Ukrainian, comes from Oriental background. His remarkable support for us Ukrainians is well recognized in Ottawa.

*Peter Bilash
Member of the Ukrainian Catholic
Parish, Dauphin, MB
Board member of Canada's
National Ukrainian Festival*

We received a copy of the Summer issue of NASHA DOROHA at our October UCWLC meeting. A rather lively discussion ensued pursuant to your Q&A article with Heritage Minister Sheila Copps (ND

I am writing regarding the article on "Rushnyk" which appeared in the fall issue of the NASHA DOROHA Journal, 2003. Why is it that every time an article on "Ukrainian Embroidery" is put into our UCWLC Journal that it is always written in Ukrainian?? There are many of us who have not been fortunate to have been born into Ukrainian speaking homes but through marriage have become Ukrainian and have chosen to carry on with many of the traditions, whether cooking, embroidery, or attending Ukrainian churches. We are interested in reading these articles also. Please write these in English so that many of us "English Speaking UCWLC Members" can read these also.

Would be so happy if you would send the article written on page 12 and 13 to me in English.

*Elizabeth Zahayko,
Sacred Heart UCWLC,
Wynyard, SK*

Regretfully ND does not translate articles and despite our best efforts to locate this kind of material in English, we have had little luck. But we will continue trying and welcome your assistance. — Ed.

You have given this periodical a refreshing touch and I among many look forward to its arrival. Thank you for your hard work.

Josephine Koper

*Associate of the SSMI and Member of St. Basil's Branch UCWLC
Edmonton, AB*

I compliment you and all those working with you to produce the fine quality NASHA DOROHA we've been receiving. The ladies are thrilled with the appearance and are enjoying the articles. May God bless you with zeal and wisdom to continue.

Phyllis Kobotowich

*President, St. Basil Branch
Edmonton, AB*

Many thanks for NASHA DOROHA's greetings to our Convention (May 2003). It was a pleasure to have received your message. It completed and tied in the entire UCWLC body. Linkages are a very important aspect of our organization's operation. They provide and prove to the members that we are all working together.

*Elizabeth Hnylycia
Past UCWLC Eparchial President*

КОРОТКО

BRIEFLY

- Mark von Hagen, a Columbia University, New York historian, was hired by the NY Times to review Duranty's Pulitzer prize. He has recommended that the prize be revoked. His report has been sent to the Pulitzer Prize Board. *Thank you to all who sent in the postcards that appeared in the last issue of NASHA DOROHA. We can make a difference if we try hard enough. Well done!*

• Pulitzer Prize Board Statement on Walter Duranty's 1932 Prize, Nov. 21, 2003

After more than six months of study and deliberation, the Pulitzer Prize Board has decided it will not revoke the foreign reporting prize awarded in 1932 to Walter Duranty of *The New York Times*.

The famine of 1932-1933 was horrific and has not received the international attention it deserves. By its decision, the Board in no way wishes to diminish the gravity of that loss. The Board extends its sympathy to Ukrainians and others in the United States and throughout the world who still mourn the suffering and deaths brought on by Josef Stalin.

Sig Gissler, administrator
Pulitzer Prizes

*Note to our readers:
Remember, that it was not just Stalin who orchestrated the Famine*

Terror. Others — like Lazar Kaganovych, Commissar for Agriculture in Ukraine were in the forefront of orchestrating this human tragedy — participated in its decision and execution. Thank you to those who took action and sent in the protest cards; you showed that you cared. The battle for justice will continue with your support — Ed.

- У вересні у м. Києві проходив Круглий стіл “Церква і влада: співпраця чи використання?”. За мету поставлено публічне висвітлення механізмів, за допомогою яких держава маніпулює релігійними організаціями, щоби використовувати їхній високий рейтинг довіри серед населення.
- The Israeli Ambassador to Ukraine added another 13 winners of the “Righteous of the Nations” award. It is granted to those who during World War II saved Jews from the Nazis. Today there are about 1,500 recipients of the award in Ukraine. The new “Righteous of the Nations” include Blessed Klymentii Sheptytsky, archimandrite of the Studite order and brother of Metropolitan Andrey Sheptytsky, head of the Ukrainian Catholic Church during World War II.
- Посол Росії Віктор Черномирдін неправильно поводить себе в Україні, критикуючи висловлювання американського посла Джона Гербста про входження України до Єдиного економічного простору Росії, Білорусії і Казахстану.

До того ж, Віктор Черномирдін, посол Російської Федерації, на прес-конференції вимагав від українських журналістів звертатися російською мовою і погрожував журналістці газети «За вільну Україну».

- Відкритий лист до Президента України від Світового Конгресу Українців говорить, що:
 - ◆ СКУ стурбований заключенням угоди про єдиний економічний простір.
 - ◆ СКУ хоче бачити відповідне визнання найбільшого у чисельному вимірі злочину в історії людства — Голодомору в Україні 1932-33 рр. — як геноциду українського народу.
 - ◆ Визнання ОУН-УПА та інших формацій воюючою стороною (наприклад, І Дивізії УНА), котрі боролись за незалежність, є пріоритетом нашого народу та його землі.
 - ◆ В Україні гинуть провідні особи тільки з боку т. зв. опозиції. Владні структури не доводять обвинувачень та притягнення до кримінальної відповідальності — не лишається інших висновків, хіба що влада причетна до цих кримінальних вчинків.
 - ◆ З боку влади відчувається протегування російської мови, російської культури, а то і російської церкви.

Christmas Message

від Української Католицької Архiepархії в Вінніпегу
from the Ukrainian Catholic Archeparchy of Winnipeg

Regardless of the circumstances in which we find ourselves on Christmas, there can be no sadness in the hearts of them who love God. For it is a day when we relive and celebrate in prayerful joy the greatest drama of all ages.

The drama in which the Second Person of the Most Blessed Trinity — God the Son — assumed the rags of our humanity and was born of the Virgin Mother in poverty for the redemption of the world.

That very thought of God — the gloriously wonderful God — the infinitely majestic God — the radiantly holy God — that thought of Him stooping and condescending to such lowliness staggers our imagination. It is the greatest antidote to pride and the most sublime act

of humility that the world has ever seen or will ever see again.

This enchanting love of God the Father for us in the Incarnation of His Only Begotten Son is beyond the comprehension of the human intellect. If He had not revealed this profound truth to us, it would be impossible for the human mind to conceive this infinite act of love.

The drama of Christmas, then, is the manifestation of the infinite and unspeakable love of the Father Almighty. Through this boundless generosity of Divinity, we have become the adopted children of the Royal House of great majesty. For God the Son became human that we may become divine. This — and this alone — is the secret behind the Manger of Bethlehem.

And so it is I greet you, members of the Ukrainian Catholic Women's League of Canada, the same members of the Royal Household, possessing a Common Father. In a gloriously common Faith I salute you with the divine manners of royal children born of that divine grace which makes us one in Him.

As the Metropolitan of the Ukrainian Catholic Church in Canada, I send you my sincere expression of love, prayers and best wishes for a most joyful and meaningful Christmas and New Year celebration and my most profound expression of gratitude for all that you do for your organization and for our church and community.

Христос Раждається — Славте Його. Christ is Born — Praise Him

Колядуймо Let's Sing Out

Добрий вечір тобі, пане господарю

Добрий вечір тобі, пане господарю: радуйся!
Ой радуйся, земле, Син Божий народився!
Застеляйте столи, та все килимами: радуйся!
Ой радуйся, земле, Син Божий народився!
Та кладіть калачі з ярої пшениці: радуйся!
Ой радуйся, земле, Син Божий народився!
Бо прийдуть до тебе три празники в гості:
радуйся!
Ой радуйся, земле, Син Божий народився!
Ой перший же празник — Рождество
Христове: радуйся!
Ой радуйся, земле, Син Божий народився!
А другий же празник — Святого Василя:
радуйся!
Ой радуйся, земле, Син Божий народився!
А третій же празник — Святе Водохрещча:
радуйся!
Ой радуйся, земле, Син Божий народився!

Dobryj Vechir Tobi, Pane Hospodarju

Dobryj vechir tobi pane hospodarju: radujsia!
Oy radujsia, zemle, Syn Bozhyj narodyvsia!
Zastelyajte stoly, ta vse kylymamy: radujsia!
Oy radujsia, zemle, Syn Bozhyj narodyvsia!
Ta kladit kolachi z jaroji pshenytsi: radujsia!
Oy radujsia, zemle, Syn Bozhyj narodyvsia!
Bo pryjduť do tebe try praznyky v hosti:
radujsia!
Oy radujsia, zemle, Syn Bozhyj narodyvsia!
A pershyj zhe praznyk — Rozhdestvo
Khrystove: radujsia!
Oy radujsia, zemle, Syn Bozhyj narodyvsia!
A druhyj zhe praznyk — Sviatoho Vasylija:
radujsia!
Oy radujsia, zemle, Syn Bozhyj narodyvsia!
A tretij zhe praznyk — Sviate Vodokhreshcha:
radujsia!
Oy radujsia, zemle, Syn Bozhyj narodyvsia!

Good Evening Lord of This House

Good evening, lord of this household: rejoice!
Rejoice, world, the Son of God is born!
Cover the tables, all with kylyms: rejoice!
Rejoice, world, the Son of God is born!
Place kolach from the best wheat: rejoice!
Rejoice, world, the Son of God is born!
For coming to you are three feasts of guests:
rejoice!
Rejoice, world, the Son of God is born!
The first feast — "The Birth of Christ":
rejoice!
Rejoice, world, the Son of God is born!
The second feast — "Saint Basil":
rejoice!
Rejoice, world, the Son of God is born!
The third feast — "Holy Water Baptism":
rejoice!
Rejoice, world, the Son of God is born!

Наша Дорога

XXXIII – 2(11)/2003

Nasha Doroha

Квартальний журнал Ліги Українських
Католицьких Жінок Канади

Quarterly publication of the Ukrainian Catholic
Women's League of Canada

La Journal de la Ligue des Femmes
Catholiques Ukrainiennes du Canada

National Executive mailing address:

Shirley Lisowski, President
100 Attache Drive, Winnipeg, MB R2V 3L5

We welcome letters and contributions. Вітаємо
співучасть. Просимо пересилати листи, листи
до редакції. Please send to:

РЕДАКТОР/EDITOR

ОКСАНА БАШУК ГЕПБУРН

OXSANA BASHUK NEPBURN

1360 Ch. Aylmer Road, Saskatoon, SK J9H 5E1

Phone: 819-771-0723 Fax: 819-775-9488

oksanabh@sympatico.ca

ТЕХНІЧНА ОБРОБКА/TECHNICAL PRODUCTION

Igor Kodak • Ihor Kodak

234 Cochin Crescent, Saskatoon, SK S7K 4T2

Phone: 306-934-7125

ikodak@sasktel.net

**УКРАЇНОМОВНИЙ КОРЕКТОР/
UKRAINIAN LANGUAGE PROOFREADER**

Люба Андріїва • Luba Andriyiv

**МАРКЕТИНГ ТА АДМІНІСТРАЦІЯ/
MARKETING & ADMINISTRATION**

Jayne Paluck • Евгения Палюк

95 Laval Drive, Regina, SK S4V 0N3

Phone: 306-584-9616 Fax: 306-585-0926

Patrice Delz • Петруся Дець

110 Toronto Street, Regina, SK S4R 1L7

Fax: 306-924-5961

Висловлені погляди не конечно відповідають
Редакції. Матеріали не повертаються. Opinions of
authors are not necessarily those of the Editorial
Board. Material will not be returned.

People in photographs are identified left to right.

Copyright © UCWLC. All rights reserved.

Canadian Publications Mail
Product Registration 40007760

ISBN 1-894022-75-0

Printed by PrintWest Communications
1150 8th Avenue, Regina, SK S4R 1C9
Phone: 306-525-2304 Fax: 306-757-2439

Верхня обкладинка/Front cover

From the booklet *Boh Predvichnyj Narodyvsia:
Koliadky ta shchedrivky* by Viktoriya Kovalchuk.

З книжечки *Бог Предвічний Народився: Колядки
та щедрівки*. За дозволом мистця
Вікторії В. Ковальчук © 2001.
Видавництво «Веселка», Київ, © 2002

Зміст ✧ Contents

- 3 Листи ✧ Letters
- 4 Коротко ✧ Briefly

Гостинні статті ✧ Special Features

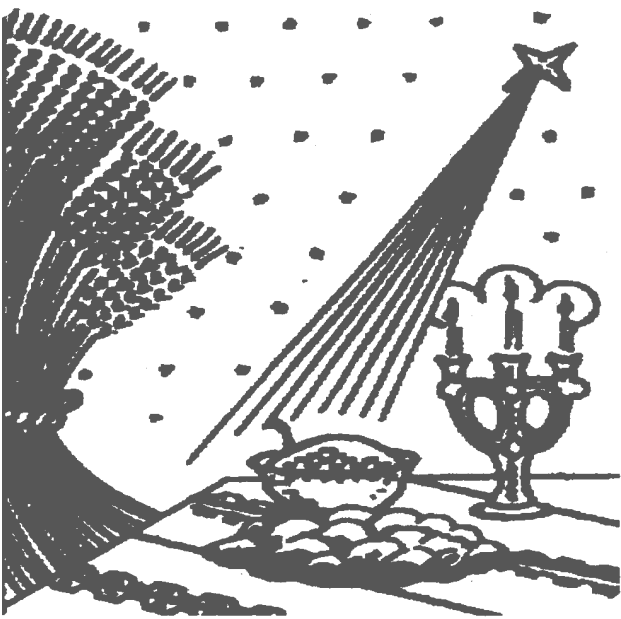
- 5 Christmas Message from the Ukrainian
Catholic Archeparchy of Winnipeg
- 7 Святкування Різдва ✧ Celebrating Christmas
- 9 А в нас так святкували...
- 10 Vertep
- 11 Дідух ✧ Didukh
- 12 Spirituality ✧ Наша Духовність
- 27 Мама і діти ✧ Mothers & Children
- 34 From Ukraine ✧ З України
- 35 День в Україні ✧ Day to day in Ukraine
- 36 Aid to Ukraine ✧ Допомога Україні

Організаційні справи ✧ Organizational Items

- 15 Від крайової голови
✧ From the National President
- 16 From sea to sea ✧ Від моря до моря
- 24 Многая літа!
- 25 Eternal Peace ✧ Вічна пам'ять

На кінець ✧ Closing Features

- 26 Важливі справи ✧ Issues & Opinions
- 28 Women's Health ✧ Здоров'я жінок
- 30 Наші дороги ✧ Our pride
- 32 Arts & Entertainment ✧ Культура і розвага
- 33 Наша Історія ✧ Our History
- 37 Ukrainians blazing a new trail in Canadian
literature by Paulette Demchuk MacQuarrie
- 38 Останнє слово ✧ Last word

Святкування Різдва

✧ Celebrating Christmas

Three generations of women of a Ukrainian family share memories

У кожного є улюблені свята, для когось це — Великдень, хтось більше любить Івана Купала, а для мене найбільш урочистим і цікавим завжди було Різдво. У моєму рідному селі, на Хмельниччині, Різдво завжди було морозним і засніженим. До нього починали готуватися заздалегідь. Мама змалечку привчала нас із сестрою до посту, фізичного, а насамперед духовного очищення. За кілька днів до Святої Вечері робота в домі кипіла з подвійною силою. Мама з бабусею готували, а ми з сестрою займалися прибиранням. Свята Вечеря складалася з 12 (це число символізувало кількість Христових апостолів) страв без м'яса і молока. У нас на столі завжди був пісний борщ з “вушками” (маленькими варениками), вареники з

капустою, дідусь ловив у ополонці рибу і ми запікали її в глині, компот з сушених фруктів, але основною гостею Різдвяного столу завжди була Кутя. Адже всі страви можна було їсти щодня, або хоч раз на якийсь час, але Кутя з'являлася лише один раз на рік, саме на Різдво. Під скатертину ми завжди клали сіно, щоб добре велося худобі і по зубчику часнику в кожному куті столу, щоб берегли від нечистої сили, а також тарілочку і горнятко збоку, як вшанування тих, кого немає. Навколо столу батько з дідусем стелили повно сіна і казали нам з сестрою качатись по ньому, щоб зробити сіно м'якшим для худоби, це було нашим улюбленим заняттям. На покутті ми ставили дідух (прикрашений сухими квітами сніп пшениці), щоб

врожай наступного року був ще кращий за цьогорічний. Коли сходила перша зірка, ми ставали до столу до молитви. Починали Вечерю з куті. Батько брав ложку куті і кидав до стелі. Згідно традицій, що більше зерняток і маківочок залишиться на стелі, то багатшим буде врожай. Потім батько давав куті всім нам. Після вечері ми всі брали залишки куті і несли в стайню, до худоби, щоб була здорова. Вдосвіта ми йшли до церкви, і тільки після вранішньої служби вітали один одного — Христос народився! Того дня ми з сестрою і сусідськими дітьми ходили колядувати, це було улюбленим, оскільки в кожній хаті нас пригощали солодощами...

*Неоніла Здорова,
Етнограф. Бабуня*

... Найперше Різдво, яке я пам'ятаю, було в селі, де жила моя бабуся. Мені мало запам'яталося, оскільки я була ще дуже маленькою, пам'ятаю тільки, як мені дозволили покачатись по снігу і годувати корівку залишками куті. Я потім страшенно чекала наступного Різдва, але ми не поїхали до бабусі, бо мама вирішила запросити бабусю з дідусем до нас. Так і повелося, з того часу на кожне Різдво всі найближчі родичі з'їжджалися до нас. Мама дотримувалася традицій, які застосовували в

селі, пристосовуючи їх до наших жилих умов в квартирі в місті, замість дідуха ми прикрашали ялинку. Вона залучала тата, мене і мою молодшу сестру до процесу приготування Різдвяного столу, прибирання квартири. Постійно розповідала нам історії про Різдво, які прочитала в Біблії або

десь почула. А ще ми завжди дарували один одному подарунки. Однокласники часто заздрили мені, бо вони не отримували подарунків на Різдво. Але мама вчила нас з сестрою не лише чекати подарунків від них із батьком, а й дарувати їх одна одній. Тож ми були постійно зайняті малюванням, складанням чи ще якимось приготуванням різдвяних подарунків. Мама кожного року робила іншу кутю, використовувала поради подруг, родичів, але нам вона завжди однаково подобалася. Коли сходила перша зоря, ми всі по

черзі промовляли молитву, потім сідали до столу, їли кутю, а потім всі 12 страв, цілий вечір мама і тато розповідали нам, як вони в дитинстві святкували Різдво, про наших предків, тому ми з сестрою досі знаємо все про наших бабусь, дідусів, розповідаємо про них своїм дітям, щоб вони знали історію свого роду! Після вечері ми допомагали мамі прибрати зі столу, а тоді дивилися під ялинку, де були заховані наші подарунки. Часом мама і тато вигадували нам завдання, після виконання яких ми могли розпакувати подарунки, ми мусили або заспівати колядку, або розповісти вірш!

Наталія Антонюк, завідувача кафедрою країнознавства та міжнародного туризму факультету Міжнародних відносин Львівського національного університету ім. Івана Франка. Донька

... **У** нас невелика, проте надзвичайно дружня родина! Кожного року на Різдво ми збираємось по черзі у нас вдома, у бабусі, або ж у маминої

сестри! Моя мама надзвичайно смачно готує! Її кутя найсмачніша, яку я коли-небудь їла! Вона не дуже солодка, але в ній багато горішків, родзинок і маку! На Різдвяному столі у нас є 12 страв, під скатертиною обов'язково часник і сіно, яке ми купуємо у спеціальних упаковках в супермаркеті! Мама каже, що цієї традиції обов'язково треба дотримуватися, оскільки якщо забувати старе, то і нове важко будувати. А ще ми завжди колядуємо, наша родина дуже співуча! Наступного дня, коли ми повертаємось з церкви, до нас приходять друзі, але мама каже, на Святу вечерю, принаймні той один день в рік,

повинна зібратися тільки родина! Ми всі даруємо один одному подарунки, нехай це буде дрібничка, але від щирого серця! Одного разу до мене на Різдво приїхала подруга з Харкова і гостювала у нас цілий тиждень. Вона була дуже вражена нашими святкуваннями, і поїхала до себе з купою вражень. На Східній Україні святкування Різдва не є таким, як у

“... якщо забувати старе, то і нове важко будувати.”

нас, там не дотримуються посту, їдять на Святу вечерю м'ясо, не колядують. Я думаю, що буду так, як і моя мама, прививати своїм дітям дух Різдва!

Оленка Антонюк, випускниця юридичного факультету Львівського національного університету ім. Івана Франка. Онучка

Bringing Home the Tree.
Glasspainting by Yaroslava Surmach Mills © 1972
Used with permission

А в нас так святкували...

Різдвяні свята в селі Малява Парофія Липа,
Повіт Перемишль, Галичина

*Розмова доньки Ярослави
з батьком Михайлом Демко
(13.08.1900 – 17.07.1990),
сином Андрея і Єви з дому Вітів.*

*Село Малява знаходиться 6 км.
від містечка Бірча, а 42 км від
Перемишля. Малява розташована
в мальовничій долині над рікою
Ступниця, оточена
мальовничими горами, вкритими
чудовими густими лісами. Назва
походить, мабуть, від мальв, що
визначали красу дівчат, про яких
співали:*

Малява, Малява, мальовані скрині;
Малівські дівчата, як цвіт на калині.

*Село колись нараховувало
близько 2-ох тисяч хат. Була в
ньому церква св. Теодозія
Печерського, читальня
“Просвіта” і початкова школа.
Протягом століть село пережи-
вало воєнні навали різних ворогів.
Багато молодих хлопців і дівчат
брало участь в обох світових
війнах, як також в УПА. В
1947-му році українське населен-
ня Маляви примусово і брутально
вивезено акцією “Wisla” на т.зв.
“Ziemia Odzyskana”, з яких наші
батьки вже ніколи не
повернулися до рідної Маляви.*

— Як святкували Новий Рік?

— Як прийшов Новий Рік,
запанувала в селі велика радість.
Сусід ходив до сусіда й собі
“віншували”:

“Помагай Біг, помагай Біг, на щастя,
на здоров'я на той Новий Рік”.

А малі хлопці ходили по хатах
і “засівали”:

“Сійся, родися, жито, пшениця і
вся пашниця”.

За це діставали колядку. На
Новий Рік усі йшли до
парохіальної церкви Св.
Параскевії в Липі, 8 км. від
Маляви. До Липи сходилися 3
села. Там, у церкві, був такий
Петро Савіцький, що мав гарний
“грубий” голос і він йшов через
цілу церкву та й говорив:
“Помагай Біг...”. По церкві всі
весело поверталися додів.

— Чи святкували ще і інші свята?

— Аякже! Святкували ще
“Щандрій¹ вечір” і Йордан. На
гостину сходилися близькі і
сусіди. Справляли “Куляву²
Велию³”. “Куляву” тому, що вона
(вечеря) була “зі заду”, бо до неї
вже так не наварювали. Пекли
“опалюнки” — такі “пляскаті
плячки”. Увечері господар брав
два “опалюнки”, часник і сіль, і,
говорючи молитву, обходив
довкола цілу господарку. Коли
повернулися до хати, говорив:

“Помагай Біг, помагай Біг, на той
Щандрій Вечір”.

Тоді сідали коло столу. На
столі було сіно, соломи на долівці
вже не було. Не було вже і снопа
— “колядника” в хаті. У куті, де
стояв “колядник”, “газдиня”
ставила “діжку”, в якій місила
тісто, щоб ця “діжка” завжди
була повна тіста.

На “Щандрій Вечір”, по
вечері, в Маляві, попід вікнами,
ходили дві бідні жінки і просили
дозволу “щандрувати”. За це
діставали “невеличкий хлібець” у
мішок. Вони ходили через цілу
ніч. Вранці, о 5-ій годині, всі
йшли до церкви на “Йордан”.
Священник відправив
“всяночне”, а відтак, з хоругвами,

і процесією, йшли на ріку. На ріці
зробили престіл з образами,
клали євангеліє, ставили ліхтарі.
Прорубували “ополонку”,
ставили з леду хрест. Священник
святив воду. Відправа була
величаво і тривала дуже довго.
Опісля, кожний набирив свяченої
води. Бувало, що й купалися в цій
воді або милися. Як приходили
додому, всі пили Йорданську
воду. Наливали її до миски, клали
срібні гроші, і милися, щоб бути
гарними й багатими. По цьому
снідали, що залишилося із вечері,
та “опалюнками” закушували.
Святкували в хаті, люди вже
нігде не ходили. Щедрували:

“Щедрий Вечір всім нам
Щаслива година,
Породила Діва
Предвічного Сина.
Ладо, ладо, ладо,
Все на світі радо:
Щандрій Вечір на Землі!
Не в білих пеленах
Господь нам явився,
На в'язонці сіна
В стайні положився.
Ладо, ладо, ладо,
Все на світі радо:
Щандрій вечір на землі!”

¹ Щандрій – щедрий

² Кулява – позаду, не така святкова

³ Велия – Різдво
Кулява Велия – Різдво, яке
залишилося позаду

VERTEP

Ukrainian Christmas Puppet Theatre

Vertep, the Ukrainian Christmas puppet theatre had its beginnings in the XVII century. According to scholars, the theatre was probably founded by students of the Kyivan Academy, who also wrote the plays performed there. This theatre became very popular and with time its special plays were performed by wandering mistrals, teachers, deacons and travelling theatre groups.

The puppet theatre consisted of a miniature two-storied structure, which served as a stage for the action. The actors were puppets made of wood. Each puppet had a wire attached to one leg and in this way the puppeteer was able to control the doll's movement, moving it back and forth via the vertical and horizontal grooves cut out in the two floors of the structure.

The play itself had two separate acts that were thematically unconnected. The first, which took place in the upper floor of the miniature theatre, had a religious theme and was didactic in character. The play presented a shepherd and the Three Kings who came to visit the newborn Jesus. The shepherds sang songs and rejoiced in His birth. There was also a scene with the weeping Rachel, whose children were killed by the order of King Herod. In this scene Rachel cursed the King and as he died, the devil came to take his body and soul down to hell.

The entire second act of the play took place on the lower floor of the theatre. It consisted of short, humorous scenes, designed to

amuse the viewer. Although the various short scenes of the second act did not constitute a tightly knit story, the action in them did revolve around one personage who was not given a specific name, but was just called "Kozak Zaporozhets".

In Ukrainian folklore, there are many legends about Kozak Mamai, who was a great warrior, defender of freedom and honour. He always appeared at a very critical moment in a battle to save the day. Probably

the role of Kozak in the puppet theatre was based on Kozak Mamai, this semi-legendary folk hero. In the puppet theatre play the Kozak doll was always made larger than the others. He wore the traditional dress of the Kozaky, had a *bandura* (Ukrainian folk string instrument), and smoked a pipe. In a very long monologue, the Kozak puppet spoke of the glorious historical past of Ukraine.

The short scenes of the second act also dealt with a variety of negative characteristics of man, i.e., cowardice, greed, etc. The scenes changed rapidly and in them people lied, cheated, tricked one another,

argued, fought — all for the purpose of bringing out the comic elements in such behavior. The Kozak, however, was beyond all that. Although he may have pretended to be fooled, he did so only to get a hearty laugh from the audience. He conquered all who wished him ill, even the devil. The viewers saw the heroic past of Ukraine in the person of Kozak. For them he was the eternal defender of Ukraine's freedom.

Both acts of the play were accompanied by music — a choir, duets, solos and instrumental ensembles made up of violins, cymbals, a flute and a drum. The Kozak played the *bandura* and sang old epic songs. He and the other characters in the play also danced.

During the Christmas holidays, students went from town to town, village to village, house to house with the *Vertep* and gave performances.

Nasha Hromada
Manitoba Ukrainian Social Services
Bulletin 2002/3

Народні повір'я

- * На Новий рік не можна плакати, бо весь рік плакатимеш.
- * Дівчина перед Новим роком кладе собі під голову подушку, а під подушку гребінець, нову сорочку і цілушку хліба. І хто їй присниться, той буде її чоловік.

Дідух ✧ Didukh

This symbol has its roots in the pre-Christian era when our ancestors worshipped the Sun god, Dazh-boh, and brought him sacrifices of grains and fruits from the bountiful harvest of the land. In Ukraine this is a very important tradition because the stalks of grain symbolize the unity of the family with its ancestors and it is believed that their spirits reside in it during the holidays. The belief was that in the summer, the ancestral souls of these good people looked after the family's fields, protecting the harvest from all sorts of disasters. In winter, it was believed that they came into the home when the didukh was brought in. In some areas of Ukraine, a combination of the best crops of wheat, oats or grasses were used to make the didukh. In other areas, only the finest wheat was used. Depending on the region of Ukraine, the didukh was adorned with flowers, ribbons, or even a wreath of basil and

wrapped and tied with a long embroidered cloth called a "rushnyk" (see Nasha Doroha fall 2003). Today, the didukh along with the symbolism of family unity during Christmas, come the wishes of good health and fortune and gratitude to God.

The didukh is positioned in the place of honour, beside the icon, typically one of Mary and Jesus. The sheaf of wheat remains in the home for the rest of the holidays until Epiphany or Yordan. The didukh is then carried out of the home and burned or scattered over the fields.

Patricia Steblyk, Chair Eparchial Cultural and Educational Committee. Excerpt from the presentation at Regional Conference, UCWLC Dormition of the Most Holy Mother of God Parish Branch, Edmonton. November 27, 2002

З Різдвом Христовим всіх вітаю,
Хай ясна зірка нам зійде,
І запанує в нашій краї
Життя щасливе і нове.

Хай Божий Син, Пречиста Мати
Кожну оселю звеселять,
Щоби усі в батьківській хаті
Зуміли Бога прославлять.

Молились Богу всі щоднини,
Щоб досягнути всіх шедрот,
За щастя, долю України,
За український наш народ.

Щоби столи в нас не бідніли,
Комори повнилися добром,
Щоби народи з миром жили,
Разом боролися із злом.

Христос Рождається! — згори лунає.
Славім Його! — говорим ми.
І серце радість огортає.
Бо ясність лине із п'їтьми.

Пречисту Діву із дитятком
В Різдвяні свята пригорніть...
Добра і щастя всім, достатку,
І многих і щасливих літ.

*З повагою і найкращими побажаннями до Вас
Марія Можлиловська,
Едмонтон, 2003 р.*

В Різдвяну ніч

Немов далекий, гарний сон,
Село ввижається мені.
Хати стоять в вінку сосон,
І квіти, мов чарівний сон,
Мороз малює на вікні.

Крізь квіти видно: білий стіл,
Родина при столі сидить,
В куті сніп хилиться уділ,
І дідухом покритий піл,
І пісня гомонить.

Старинна пісня! Про похід
В невідомі краї,
Про шуби, золото і мід,—
Похід по славу аж на схід,
У теплі вирії.

Старинна пісня! Ніби дзвін
З забутих цвинтарів.
А в ній — дивись — який розгін,
Далекий гін, ген, аж на Дін,
Окрилених мечів!

А в ній — чи чуєш? — грає шум
Розбурханих надій,
І щастя сміх, і долі глум,
І гомін предковичних дум,
І зойк розбитих мрій.

Все, що нам снилося колись
У гордім слави сіні
Й пропало, ділося кудись,
Й забулося, нараз — дивись!—
Вертають нам пісні.

І нині, у Різдвяну ніч,
Як буря загуде
Й, пожежі ніби, тисяч свіч
Кинуть нам іскрами до віч,
Вважайте: пісня йде.

Велика пісня прежніх днів,
Мов дзвони з-під могил,
Мов брязк окрилених мечів;
Мов предків зойк, мов крик дідів:
«Добудьте решти сил!»

Добудьте сил, бо Господь вість,
Чи ще далекий день,
Що злий за злочин відповість,
Що щезне кривда, зависть, злість,
Настане волі день!

**Богдан Лепкий
1872-1941**

Наша духовність

Spirituality

Різдвяний час — це нагода подумати про наше родинне життя. Ось кілька думок для вашої уваги.

Любов у родині — вирішальний чинник у вихованні дитини

Виступ о. крл. Івана Барцика, Духовного Дорадника Епархіальної Управи ЛУКЖК
Торонтоноської Епархії на Епархіальному З'їзді

Сучасне суспільство пригноблене кризами: найбільш явними — моральною і духовною.

Часто ми чуємо і особисто є переконані, що Родина є незамінною природною і складовою клітиною всього людського суспільства. Яка родина, такий нарід. Християнська родина додатково має бути мініатюрною церквою — “Домашньою церквою”. Христос Спаситель підніс родину до рівня св. Тайни, надавши чоловікові і дружині через подружжя нерозривний зв'язок. В Християнській родині живе Христос — джерело життя і любові.

Атмосфера родинного життя — дому є дух, що панує в тій родині, і цей дух є витвором взаємної любові і поваги членів родини, або їх браком, як ми самі є свідками в наші часи.

Ця атмосфера родинного життя впливає на дітей і є вирішальним чинником у процесі їх виховання. В такому дусі зберігаються родинний уклад, духовність, культура, традиції — усе те, що впливає на гармонійне виховання дитини.

Режим, що є спосіб щоденного життя, формується з першого дня створення родини. Дитина, яка народжується, є видимий знак взаємної безумовної любові батька і матері, повинна прийти в упорядковане життя родичів. Цей режим має бути продуманим, зручним для дитини, щоб вона поступово звикала до нього. Він тоді буде природним, сформує в дитини почуття захисту і ладу. Такий режим спочатку буде підсвідомим, а з часом стане режимом її життя, дасть їй,

та й усім членам родини, задоволення.

Денний режим не стосується тільки до дитини, але і до всіх членів родини. Він зобов'язує і дорослих, і самих батьків. Кожний член родини має свої обов'язки, навіть дитина. Атмосфера обов'язків праці дають дитині почуття повноправного члена родини.

Взаємні відносини — спосіб спілкування між членами родини — мають також вплив на виховання дитини. Вони створюють сприятливу родинну атмосферу. Виховники зобов'язані опанувати свій темперамент: цього вимагають інтереси дітей. Батьки повинні критично оцінювати свої звички і позбутися тих, що погано впливають на виховання дитини. Коли в родині є любов, тоді з любові до дітей батьки здатні позбутися своїх недоліків. Брак любові у родині спричиняє посилення різких форм спілкування. Груба поведінка окремих членів, образливі слова, зневажливе ставлення один до одного з часом перейдуть у психіку цілої родини, що й творить важку і нестерпну атмосферу, яку не можна приховати від дітей.

Відношення батьків між собою — це перший приклад спілкування, співжиття і злагоди для дітей. В такому батьківському спілкуванні діти бачать їх згідливе вирішення усіх родинних справ, єдність у релігійних і суспільних питаннях, вони відчують єдність у родині.

Відношення батьків до дітей має бути гармонійним. Відношення матері до дитини з перших днів її життя повинна керувати розумна і вимоглива любов. Не сміє ніхто із батьків виявлятися як диктатор, бо тоді всі члени родини стають другорядними, а то і третьорядними. Батьки в родині мають бути рівноправними, бути для дітей однаково авторитетними. У дитині треба плекати людську гідність. В такій атмосфері дитина хоче жити в родині і вимагає, крім їжі та одягу, ще й сприятливої родинної атмосфери, родинної любові і тепла.

В дитині треба розвивати її власні пориви, плани, думки, бажання працювати і допомагати іншим. Дуже небажаним явищем є вивищення однієї дитини над іншими. Дім має бути також школою культурної поведінки.

Величезне значення для творення атмосфери родинного життя має формування християнського духу. Родина має бути сповнена християнським духом, визнавати свою залежність від Бога, виявляти Богові свою вдячність та в кожній справі, кожної хвилини бути злученою з Богом, жертвувати йому і щастя, і горе. У справжній християнській родині завжди повинна панувати любов і злагода, у щоденному житті берегтися

моральні вартості.

Такий родинний дім — це справжня школа чесного життя для молоді, яка сьогодні є жертвою значних сторонніх впливів. Стиль українського християнського дому — це його мова, його традиційні звичаї, його культура. Рідний дім для дітей має дихати Україною!

Батьки мають пильно дбати про релігійне і національне виховання своїх дітей. Батьки мають постійно по своїй змозі прищеплювати своїм дітям релігійне і національне усвідомлення і почуття приналежності до свого народу.

Пам'ятаймо, що родинний дім

свою атмосферою формує характер і світогляд молоді людини. Якою буде християнська українська родина — таким буде і наш нарід.

Думки і уривки із "Вісника парафії" Храму Преображення ГНІХ, м. Львів. Написав Лев Сабара – Інспектор-методист Управління Освіти Львівської Міської Ради

Recently, the Pope celebrated 25 years of service to the Church. Here are some of His accomplishments for the Ukrainian Catholic Church.

25-ліття Петрового служіння Івана Павла II та Україна

Отець доктор Іван Дацько

Пригадую той понеділок, коли увечері 16 жовтня 1978 р., після дводенного конклаву, Кардинал Перікле Фелічі проголосив усьому світові, що двісті шістдесят четвертим наступником св. Петра, Папою Римським, обрано Краківського Архієпископа, Кардинала Кароля Войтили.

Українці відреагували по-різному — були і сумніви, і радість. Та остаточно заспокоїла всіх заява Патріарха Йосифа від 17 жовтня 1978 р.:

“Ми, українці, що належимо до тієї самої великої слов'янської родини народів, що і нововибраний Папа, радіємо вибором Кардинала Кароля Войтили на Вселенського Архієрея. Радіємо також і тому, що новий Папа був членом ієрархії страждучої Церкви. Він знає, що значить терпіти, бути переслідуваним, не мати прав. Він знає, що це — безбожний комунізм, він теж знає, що таке спрага за правдою...”

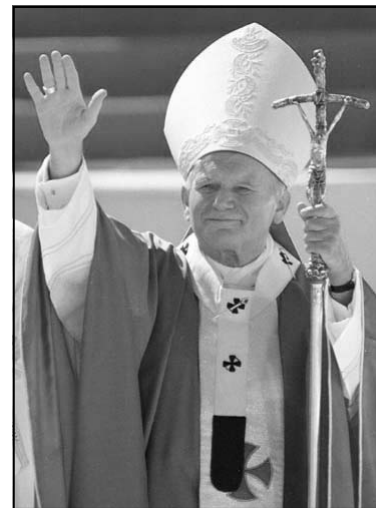
Сьогодні, через чверть століття після того, як його вибрали, пригадаймо найважливіші кроки Папи Івана Павла II щодо Церкви України:

- лист до Патріарха Йосифа з приводу підготовки до ювілею тисячоліття хрещення Київської Русі (19 березня 1979 р.);
- визнання синодального устрою Української Греко-Католицької Церкви і забезпечення наступництва

Києво-Галицького престолу (25-27 березня 1980 р.);

- ювілейні святкування тисячоліття хрещення Київської Русі та папські документи “Ідіть у світ” і “Великий дар хрещення” (1988 р.);
- рішучі заходи, яких було вжито, щоби легалізувати УГКЦ в тодішньому Радянському Союзі, й історична зустріч з президентом СРСР Михайлом Горбачовим у Ватикані (1 грудня 1989 р.);
- братня зустріч Папи з усім українським греко-католицьким єпископатом у Ватикані (24-25 червня 1990 р.);
- повернення Блаженнішого Мирослава Івана Кардинала Любачівського до Львова (30-31 березня 1991 р.);
- перенесення праху Патріарха Йосифа до Львова (26-28 серпня 1992 р.);
- визнання архієрейських свячень владик Любомира Гузара, Івана Хоми і Степана Чміля (2 квітня 1996 р.);
- святкування 400-ліття Берестейської і 350-ліття Ужгородської унії (липень-жовтень 1996 р.);
- подорож Папи в Україну (23-27 червня 2001 р.).

Це — тільки основні етапи в понтифікаті цього Папи, які стосуються України. А що вже говорити про вселенський вимір, про його 102

апостольські подорожі, про його постійне благовістування, про його боротьбу за права і свободу людини?

Ніколи не забуду слів двох визначних православних українців, які, почувши, як Папа в Маріїнському палаці 23 червня 2001 р. цитував Володимира Мономаха (“Не дайте сильним погубити людину”), заявили мені: “Сьогодні твориться нова епоха в історії України” і “Цей Папа фізично немічний, рука йому трясеться, та він повертає душу України”...

Думаю, що немає сьогодні українця на світі, який не погодиться з тим, що ніхто так, як цей Папа — Іван Павло II, — не спричинився до пошанування прав, свободи і повернення душі України.

Одне можна тільки ще побажати Папі Іванові Павлові II від імені українців: щоби Всевишній Господь дарував йому мужність, відвагу і силу, незважаючи на спротив і всі труднощі, визнати Патріархат Київський і Галицький і всієї Русі, про який його однодушно і неодноразово просили наші владки. Тоді його ім'я стане незабутнім на віки в літописі християнської України...

*Арка, Львів
Жовтень 2002*

З листа Святішого Отця Івана Павла II щодо поєднання українського і польського народів

Ukraine and Poland have had a bloody history in the last century. In the post-Soviet era the relations have become very positive. The Pope encourages this development in his letter to the people of both countries.

Улюблені Сини і Дочки братніх народів України і Польщі!

1. Я довідався, що 11 липня цього року, в 60-ту річницю трагічних подій на Волині, пам'ять про які жива ще й до сьогодні серед вас, синів двох народів, які мені дуже дорогі, відбудуться офіційні відзначення українсько-польського поєднання.

У вихорі Другої світової війни, коли невідкладнішою мала би бути потреба солідарності і взаємодопомоги, темні дії зла отруїли серця, а зброя довела до пролиття невинної крові. Тепер, після шістдесяти років тих сумних подій, в серцях більшості поляків та українців утвердилась потреба глибокого випробування совісті.

Нове тисячоріччя, яке щойно розпочалося, вимагає, щоб українці та поляки не залишались

в'язнями сумних спогадів свого минулого, але, переосмислюючи з новим духом минулі події, подивились одні на одних поглядом поєднання, зобов'язуючись будувати краще майбутнє для всіх.

2. Протягом Великого Ювілею 2000 року, Церква, в урочистий спосіб, ясно усвідомлюючи події минулих часів, просила перед світом прощення за провини своїх дітей, одночасно прощаючи тим, які її скривдили у будь-який спосіб.

Таким чином вона прагнула очистити пам'ять про сумні події від будь-якого почуття образи і помсти, щоб з довір'ям і натхненням далі вести діло побудови цивілізації любові.

Такий самий підхід Церква пропонує громадянському суспільству, заохочуючи всіх до щирого поєднання, в усвідом-

ленні того, що не існує справедливості без прощення, а співпраця без взаємної відвертості була б непевною. Це стає ще невідкладнішим, коли взяти до уваги потребу виховання молодих поколінь в душі поєднання і будування майбутнього без обумовлень історії, нашарувань недовір'я, упереджень і насильств, але в душі примиреної пам'яті.

Польща і Україна, землі, які протягом довгих віків пізнали проповідь Євангелія і дали незліченні свідчення святості своїх синів і дочок, тепер, на початку нового тисячоріччя, бажають зміцнити свої дружні взаємини, визволяючись від гіркоти минулого і відкриваючись до братерських стосунків, освічених Христовою любов'ю.

*Агенція Релігійної Інформації
Липень 2003*

*Ліга Українських Католицьких
Жінок Канади*

вітає

*Нашого Духовного Дорадника
й Митрополита,*

Кир Михаїла

*з нагоди 10-ого ювілею
як Архiepіскопа-Митрополита
Української Католицької Церкви
в Канаді.*

**Бажаємо Вам Божого Благословення
на Многії Літа**

*The Ukrainian Catholic
Women's League of Canada*

congratulates

*our National Spiritual Advisor
and Metropolitan*

His Grace,

Most Reverend Michael Bzdel, CSsR

*on the 10th anniversary of his Episcopal
Ordination as Archbishop of Winnipeg
and Metropolitan of Ukrainian
Catholics in Canada.*

**May the Lord continue to bless you richly
for many more years!**

From the National President Від крайової голови

Ширлі Лісовська ✧ Shirley Lisowski

October is the month of Conventions and Conferences and this October has been busier than ever. I had the privilege of being invited to take part in three UCWLC Conventions in Winnipeg, Toronto and Edmonton. Although each Convention had its own distinct theme, it was interesting to note that two topics were common to all the discussions — Spirituality and Social Justice. Delegates were overwhelmingly in agreement that at all levels of the UCWLC — from Branch to Eparchy to National — we need to spend more time and effort on these two areas. This does not, of course, take away from all that we have been doing in the past, especially the fund raising for the upkeep of our Parishes and for support of our Obligatory funds, but it adds another dimension that we need to work on developing. In order to do so, it is necessary that at each level of the UCWLC we have in place a Spiritual Development Committee and a Social Development and Legislative Committee. If these Committees are not in place at your Branch level, now with annual meetings taking place is an opportune time to add these two committees.

As the Christmas season approaches, this is also an opportune time to start working on both these areas. Our members need to strengthen their own spirituality and knowledge about our rite and understanding of what it means to be a Christian in these trying times. This would be a good time to compile a list of books and articles about our faith that could be published in parish bulletins for people to buy as gifts for family and friends. There are wonderful children's books available that will start them on the road to learning about the Bible and their

rite as well. Also the season is a good time to hold a one-day mini-retreat or day of prayer to prepare for this great event — the birth of the Saviour of the world.

Christmas is also a time of giving and caring about others and so is an opportune time to look at those around us who need a little extra help at this time of year so that they are not forgotten in the mad rush of shopping and partying. Remember our long-time members of the UCWLC who may be in nursing homes or home bound and visit them with a card, a gift basket and carols. Spend some time helping out at a food bank or centre that feeds the homeless and the marginalized. Take part in toy drives, shoebox gift-giving or anything that will help to make Christmas a little happier not only for the children in Ukraine, but also here in Canada where the need is also great.

On behalf of the National Executive, I wish all our UCWLC members, Spiritual Advisors, and readers a joyous and merry Christmas. May God bless you with health, happiness and good fortune in the coming year.

В жовтні відбулися три з'їзди по трьох Епархіях під гаслами: *Скріпім нашу організаційну родину* — ЛУКЖК Торонто, *Нехай світить Ваше світло* — Вінніпег, *Відновлення Западу — Скріплення Дії у Сповненні Нашої Місії* — Едмонтон.

Вони всі відносяться до нашої праці для нашої організації. Було б дуже добре, якби всі Відділи виділяли

час на своїх сходинах для обговорення цих трьох гасел і того, як вони відносяться до їхнього Відділу. Якщо ваш Відділ мав делегатів на з'їзді, то попросіть їх поділитися з вами про те, що вони навчилися від промовців та через дискусії на нарадах, і як ви можете виконувати у вашому Відділі їхні ідеї та поради.

Звернім увагу на працю наших засновників ЛУКЖК. Які натхненні вони були місією нашої Ліги! Вони їздили по цілій Канаді, по фермах, по далеких містах і заохочували жінок і сестер по парафіях записуватися до цієї Крайової організації. Хто з нас сьогодні міг би те саме зробити? Сьогодні частина наших Відділів обговорює питання, чи далі лишатися у Лізі чи повернутися до парафії. На жаль, ми забуваємо про думку наших засновників, особливо нашого о. мітрата Стефана Семчука. Вони мали на думці одну організацію, яка би працювала як один голос Українських Католицьких Жінок в Канаді й по цілому світі. На Крайовім рівні ми є організація, znana по цілому світі за наші добровільні справи та за нашу працю для українців у світі. Як Крайова Управа ми є афіліати світових організацій — жіночих, релігійних та політичних. Ми навіть маємо через СФУЖО голос в Організації Об'єднаних Націй.

В червні 2004 року ми будемо святкувати 60-літній ювілей нашої організації. Подивімся на позитивні аспекти нашої організації та далі працюймо для неї та для нашого народу в Канаді, в Україні та по всьому світі.

Бажаємо всім членам, Духовним Дорадникам та читачам Веселих Свят та Щасливого Нового Року.

Веселих Свят вам усім

Merry Christmas
to all
of you!

Від моря до моря

праця ЛУКЖК по Канаді

From sea to sea

UCWLC activities across Canada

БРИТАНСЬКА КОЛУМБІЯ

A successful 13th Eparchial UCWLC Convention

was held on May 23-24-25, 2003 at The Protection of the Blessed Virgin Mary Fellowship/Parish Centre, Vancouver.

After registration on Friday evening, the Eparchial Executive, National President **Shirley Lisowski**, delegates, guests and faithful attended the Moleben to the Mother of God. **His Excellency Bishop Severian Yakymyshyn**, Eparchial UCWLC Spiritual Advisor, **Fr. Steven Basarab**, Vernon and St. Mary's UCWLC Branch Spiritual Advisor & Host **Fr. Joseph Pidskalny** celebrated the Moleben to which the Youth Choir directed by **Sister Ruth Aney**, SSMI responded.

After the Moleben on Friday, a reception was held in the Parish Centre. The Eparchial Executive attended in their "sunflower" attire.

Susan Thesen, Treasurer; Mary Lesiuk, Organizational; Anne Cherwoniak, Membership; Vivian Belley, Corresponding Secretary; (front) Mildred Kolody, Spiritual Chairperson; Eparchial President Elizabeth Hnylycia; Eparchial Spiritual Advisor, Fr. Steven Basarab; Adelle Dmyterko, Charitable; National President Shirley Lisowski; Pauline Sawka, Auditor; HLM Katherine Huculak, VP/Constitution Representative. (Missing from photo: Ann Wyshynsky, Recording Secretary).

A full day of organizational matters and deliberations were held on Saturday. Sunday, League Day, was attended by all Executive, National President Shirley Lisowski, delegates and guests and other visiting League Members from other near Branches.

After the Pontifical Liturgy celebrated by His Excellency Bishop Severian & Eparchial Spiritual Advisor Fr. Steven Basarab, the new 2003-2005 Executive was installed:

HLM Mary Beley, President; Lillian Saranchuk, Vice-President, Constitution Representative & English Recording Secretary; Theresa Pacholko, Recording Secretary; HLM Yaroslava Tatarniuk, Treasurer & Ukrainian Corresponding Secretary; Helen Uchacz, Membership Chairperson; Maureen Messerli, Spiritual; Helen Palzalt, Charitable; Millie Kozak, Archives; Julia Stashuk, Organizational & Cultural; Auditors – Ann Kvitka Kozak, Julia Julmi & Adeline Kotylak.

Elizabeth Hnylycia

2001-2003 UCWLC Eparchial Executive: Vivian Belley, Vernon; Mary Lesiuk, Vernon; National President Shirley Lisowski, Winnipeg; HLM Katherine Huculak, Vernon; Elizabeth Hnylycia with Past President's Icon, Kelowna; Adelle Dmyterko, Kamloops; Ann Wyshynsky, Kelowna; His Excellency Bishop Severian Yakymyshyn, New Westminster; Fr. Steven Basarab, Vernon; Mildred Kolody, Kamloops; Pauline Sawka, Vernon; Susan Thesen, Kelowna. Missing from photo Anne Cherwoniak, Kelowna.

Newly elected 2003-2005 Eparchial Executive, delegates, guests and Members representing Branches from Kelowna, Kamloops, New Westminster, Nanaimo, Prince George, Richmond, Surrey, Vancouver and Vernon.

Protection of the Blessed Virgin Mary UCWLC Branch presented 50-year membership pins

to ten members last June. Newly elected Eparchial President **Mary Beley** spoke about the significance of the Members' work and dedication to the organization, their parishes and community at large. Each of these members volunteered many years to St. Mary's Branch and elsewhere in Canada.

Ann Kvitka Kozak, Co-President

Front row: Olga (Tiny) Zarski; Rose Kuzik, UCWLC Honorary Member; Mary Beley, Eparchial President; Myrtle Saranchuk; Anne Gully.

Back row: Sophia Trylowsky, co-chair; Emily Kuzyk; Fr. Joseph Pidskalny, pastor and Spiritual Advisor; Annie Sierny; Julia Stashuk; Ann Kvitka Kozak, co-chair.

Not in photo: Olha Haydymowsky, Anna Citulski, Stella Luciuk

На новорічне засівання

*Сійся, родися,
Жито, пшениця,
Всяка пашниця.
Зверху колосиста,
Зісподу корениста.
Будьте з святом здорові,
З Новим роком!*

АЛЬБЕРТА

Reunion of Sodalists of Our Blessed Mother

May 3, 2003 marked a special celebration in honour of the 100th anniversary of the arrival in Canada of the Sisters Servants of Mary Immaculate. On that day, members of the Sodality of Our Blessed Mother gathered at St. Josaphat's Cathedral in Edmonton to thank the Sisters Servants for their dedication and devotion and for their role in guiding so many girls and young women to a closer, more dedicated love of Our Blessed Mother. Representing the SSMI were **Sr. Rose, Sr. Andrea, Sr. Jerome, Sr. Ester, Sr. Virginia** and **Sr. Josapha**.

The celebration began with a candle-light procession into St. Josaphat's Cathedral, where **His Excellency Bishop Lawrence Huculak**, OSBM, and **Rev. Michael Planchak** led the Sodalists in the Moleben to the Blessed Virgin Mary. In his remarks, Bishop Lawrence stressed the importance of the Blessed Mother in our lives and encouraged Sodalists to grow in their devotion to Mary and to encourage others in this devotion.

Following the Moleben (prayers to the Mother of God) the Sodalists gathered in

the Cathedral hall for an evening of reminiscing and renewing friendships. The hall was decorated in blue and white, and with photographs going back many years.

Josephine Koper expressed feelings of everyone present in thanking the Sisters Servants for their work with the Sodality. **Elizabeth Olynyk** spoke of the Sisters' dedication and the inspiration they provided to young women. **Vera Oszust** read greetings from **Rev. Sister Dolorete Shalagan**, a Sodalist from St. Josaphat's and **Audrey Waseylenko** brought greetings from **Rev. Sister Byblow**. **Teresa Lyseyko** read greetings from **Sr. Valerie**, from Ancaster, ON.

During the delicious lunch and coffee that followed, memories were exchanged, friendships rekindled, and the common

bond that brought all of us together was made ever stronger.

For me, this was a time of renewal and rededication to Our Blessed Mother. In my life there have been many, many times when Her love and grace guided me and protected me as well as my family. I became a Sodalist in 1944 at Sacred Heart Academy, Yorkton, and to this day, I continue to turn to my Heavenly Mother for guidance, protection, graces, and love and I shall do so to the end of my days.

The Sodalists are all very grateful to the Sisters Servants of Mary Immaculate who, through their devotion to the Blessed Virgin Mary, taught all of us that our road to salvation leads us to Jesus through Mary.

Josephine Hrynchyshyn

It's Christmas

Don't wait until Christmas! Bring joy to a friend with a subscription of

НАША ДОРОГА ✧ NASHA DOROHA

Не чекайте на свята! Зробіть комусь приємність передплатою

Ось мій список. Here's my list. I understand each friend will receive a card announcing the gift subscription.

I've enclosed \$ _____ for _____ gifts at \$20 each (\$25 US for USA and overseas).

DONOR

Name _____

Address _____

City _____ Prov. _____ Postal Code _____

Gift #1

Name _____

Address _____

City _____ Prov. _____ Postal Code _____

Gift #2

Name _____

Address _____

City _____ Prov. _____ Postal Code _____

Gift #3

Name _____

Address _____

City _____ Prov. _____ Postal Code _____

Mail cheques payable to NASHA DOROHA to: 110 Toronto Street, Regina, SK S4R 1L7

Years of service pins: a first in Vegreville

Last May the UCWLC of the Vegreville Holy Trinity Ukrainian Catholic Church sponsored a Tag Day and Communion Breakfast at the Parish Hall, catered by the Knights of Columbus of the Vegreville Council.

A history of the UCWLC was given by **Helen Stachow**, who is one of the first

members of the Vegreville Branch. Prior to forming the UCWLC, eight ladies decided to form a club called "Ladies of St. Anne." They met and held meetings at members' homes. In 1945 the UCW League was formed and the membership grew. The first executive was: President – **Olena Bohaychuk**, Vice-President – **Anna Ludwig**, Secretary – **Helen Aronitz**, and Treasurer – **Sophie Triska**. The Ladies League worked hard, catering to funerals, holding bake sales, luncheons and perogy suppers to help raise money to build a new church. They still do that; some other projects they now undertake include visiting the sick at home and in

hospital, assisting with Divine Liturgy at the Long Term Care Centre twice a month, bringing treats to the hospital and nursing home, and assisting the children and youth with traditional Ukrainian arts and baking. They also present awards to students at St. Mary's School and give icons to the first Holy Communion classes, contribute to the youth choir and other programs, contribute to the Paris monetary support fund for the clergy, Sister Servants, Bishop, Basilian Fathers House of Studies, and St. Basil's Acolyte Camp.

They donate to STARS Air Ambulance, Ukrainian radio programs, Vegre-

Pins for 50 years of service were presented to: (standing) Nettie Zaleschuk, Kalyna Mykietyshyn, Anne Pauk, Mary Osadchuk, Sally Malarski, Lena Wasyleski, Anne Yaremchuk, Steffie Miskiew. Pictured with them are President Effie Lazowski and Olga Horon (membership). **Seated:** Tillie Semeniuk, Eva Kasawal, Marie Hyduk and Helen Stachow. Fifty-year pin recipients **missing** from the photograph are Mary Babysh, Annie Cherny, Rose Hayduk, Evelyn Chemecki, Nellie Hohn, Josie Horon, Nancy Korpan, Katie Malinski, Olga Rurka, Jennie Yaremko, Anne Saskiw, Annie Semeniuk, Mildred Semeniuk, Mary Homenick, Mary Horon and Pearl Horon.

Pins for 40 to 50 years of service were presented to: (standing) Olga Zwarich (44 yrs), Alice Wysocki (40 yrs), Olga Huculak (44 yrs), Sophie Rurka (48 yrs), Pearl Chmilar (44 yrs), Nancy Hrabec-Korpan (40 yrs), Rose Graschak (48 yrs), Sally Krysak (43 yrs), Anne Sawchuk (45 yrs), Olga Tannas (42 yrs), Helen Bortnick (45 yrs); **(seated)** Georgina Tomyń (43 yrs), Mary Kit (45 yrs), Mary Ambrock (41 yrs), Irene Bodnaruk (41 yrs), Olga Horon (40 yrs); (far right) Effie Lazowski, President, pin presenter. **Missing** from the photographer are members Jeanette Bushko, Pearl Saruk, Elsie Saskiw and Helen Knott.

Pins for 30 to 40 years of service were presented to: Anne Vorsic (31 yrs), Jennie Gizowski (37 yrs), Anna Karcha (31 yrs), Martha Lakusta (32 yrs), Pauline Marko (38 yrs), Maria Lewitski (38 yrs), Effie Lazowski (33 yrs), Olga Horon (membership committee). **Missing** from the photograph are members Helen Cherwak, Winnie Hook, Gloria Lotoski, Mary Kulmatycki, Kay Miskiw and Annie Lozoway.

Ladies League members presented with 25-30 years of service pins: (back row) Frances Kostyshen (26 yrs), Vera Yuskiw, (27 yrs), Emily Muzechka (26 yrs), Elsie Kawulych (27 yrs), Anne Hewko (28 yrs), Virginia Pichota (28 yrs); **(in front)** Irene Chudyk (28 yrs). Presenters were President Effie Lazowski and Olga Horon (membership committee). Members **missing** are Mary Goshko, Rose Greschuk, Anne Lesuik, Annie Pichach, Phyllis Tarapacki and Nadia Zwarich.

ville Food Bank and sponsor two orphans in Ukraine through the Bridge of Hope Program.

The duties of the Ladies of the Sisterhood are various and numerous, and for the first time, pins for Years of Service were presented to the ladies who were present for this special occasion.

Emily Kuly, Publicity Director

25-, 30-, 40- and 50-year service certificates to members

Annual banquet at St. Basil's UCWLC, Edmonton was held last June. Following Moleben members and guests enjoyed a delicious supper served by husbands of the members. **Rev. Fr. Theo Machinski**, OSBM, led the members and their guests in grace.

Following the meal, **Phyllis Kobitowich**, president and emcee for the event, presented **Rev. Fr. Theo and Reverend Sisters Esther and Petronella** with gifts of appreciation for their service and dedication. **Patricia Steblyk** brought greetings from the Eparchial Executive, in the absence of Eparchial President, **Catherine Chichak**.

25-year recipients

Joyce Sirski-Howell

Introduced to the League through embroidery classes. Very active in cultural activities at the branch level serving on Sadochok Committee for six years and Cultural Committee for four years. Served on Eparchial Executive and the Ukrainian Museum Committee for ten years. Taught at least 300 students of Ukrainian Bilingual Program in a noon hour sampler of stitches program. Served on First Holy Communion Committee, paska and babka baking workshops and annual tea committee. Is currently very involved with Shumka Dancers.

Lorraine Kucey

Involved with convening and assisting at annual teas. Worked on bazaar committees. Assisted in paska baking. Acted as judge for Eparchial Convention baking contests.

30-year recipients

Barbara Lee Koziak

Daughter of a founding member of St. Joseph's Goodwill Club, and daughter-in-law of a founding member of St. Basil's UCWLC. Has a long history of association with the League. Involved in early development of St. Basil's Parish. Now involved with conventions.

Tillie Ilkiw

Joined League because of mother's influence. First involved with Sadochok program then with cultural and spiritual activities. Worked as a cross-stitch embroidery instructor, with work being displayed at museums, malls, Exhibition. Won first place for embroidery at the Congress in Winnipeg in 1977. Also involved with hospital and cookbook committees. Has embroidered altar cloths for St. Basil's, Cross Cancer Institute, Southgate Good Samaritan Care Centre, and her home parish of Angle Lake, AB. Found working with the League enjoyable and fulfilling.

Liz Ambrock

Joined the League in 1963; active as treasurer, membership secretary, Board of Management representative. Assisted in organizing catering system at St. Basil's Cultural Centre. Was absent from League for 10 years, now again a member.

Betty Tkachuk

Joined the League because of a need for additional spiritual guidance. First activities included assisting at teas, helping with bingos, and paska and babka workshops. Also was Board of Management representative, hospital committee member, treasurer for 5 years. Rejoined the League following return to Edmonton after 10 years in Calgary. Certificate of recognition from Good Samaritan Southgate Centre for service.

40-year recipients

Olga Stosky

Has been involved with the care and cleanliness of the church, with the Linen and Sanctuary Committee of the Branch. Also visits sick and elderly in hospitals.

Vicki Daciuk

Was involved in the Branch activities in a number of committees, such as Bazaar, paska and babka workshops, Hospital Committee and wherever help was needed. Due to ill health, cannot actively participate in the Branch at this time.

Olga Kobylka

Originally a member in Vermilion, joined St. Basil's when she moved to Edmonton. Involved in various committees, both in Vermilion and St. Basil's. Currently visits the sick and elderly in hospitals and nursing homes.

Anne Missouri

Branch president for 1987-88. Has served on various committees and executives, secretary and vice-president of the Eparchial Executive and 4 years as treasurer for the Ukrainian Catholic Council (Centralia). Currently involved with the Hospital Committee and assists wherever and whenever necessary. Certificate from Good Samaritan Southgate Care Centre for volunteer services.

50-year recipient:

Nellie Bayduza

Served as recording secretary — wrote minutes in Ukrainian. Worked on Cookbook Committee that published *Culinary Treasures* in 1959. Also worked on Hospital Committee and Sanctuary Committee. Learned much from every position and enjoyed working with the members. Nellie celebrated her 90th birthday in May 2003.

Following the presentation, members and guests were entertained by an instrumental group "Chaika," young people in their teens who are learning to play various instruments and are developing a repertoire of Ukrainian music.

Phyllis Kobitowich

The Niagara UCWLC never stops!

Under the leadership of President **Julia Dmyterko**, the UCWLC continues its successful participating in various activities and functions including the annual Christmas and Easter bazaars, parish dinners, picnics, dances, funeral luncheons.

Additionally, we have furnished the recently built parish hall and, with the help of a very generous donor, completed the kitchen area, and plan to do more.

Each Mother's Day, we choose a lady from the parish as "Mother of the Year," honouring and presenting her with a corsage, prayers and best wishes.

At the League Day celebration last year, which featured a luncheon, we hosted two ladies from Ukraine, who were visiting their families in Niagara. They were warmly impressed and continue to keep in touch. Moreover, we've sent parcels and finances to Ukraine to the needy and orphans. Family services in our community also visit and phone the shut-ins.

We have a keen interest in social is-

sues as they affect the family. For this reason we have expressed our opinions to our local MP in Ottawa against abortions, child pornography, Bill C-13.

We have given financial support, attended banquets for the Patriarch of Ukraine; **Bishop Borecky**; **Bishop Cornelius**; **Rev. M. Komar**, St. Catharines, ON; **Rev. V. Soroka**, Grimsby, ON.; and hosted **Missionary Rev. Michael Pastukh** from Ukraine.

Biweekly, we make varenyky and cabbage rolls as our major fund raising, with the help of our young priest, **Rev. Viktor**

Nazartchyk, his wife **Oksana**, her mother and children. They are very energetic and work tirelessly in the many Parish's undertakings. With our UCWLC ladies they beautify the church's interior as well as its grounds. Truly we are blessed with this caring and musically talented family.

Our loyal members, mostly elderly, fulfill their Christian duties with their time, donations and finances, and, what a blessing, we respect, love and appreciate each other.

Doreen Wasyluk, Treasurer

24-ий З'їзд ЛУКЖК Торонтонської Епархії

відбувся в жовтні в Анкастер, Онтаріо. Всіх делегаток на З'їзді було 65: 17 членів Управи та 48 представниць Відділів.

За столом президії були голова Крайової Управи ЛУКЖК **Ширлі Лісовська** та почесні членки – **Віра Бучинська** і **добр. Дарія Гошуляк**, сестра **Юнія Куванець**, провінційна настоятелька Сестер Службниць.

*Крайова Управа
Ліги Українських Католицьких Жінок Канади
щиро вітає новообраних:*

**Управу при Вінніпезькій Архiepархії
та голову Стефанію Білу**

**Управу при Торонтонській Епархії
та голову Олену Гедз**

**Управу при Едмонтонській Епархії
та голову Галю Сірман**

**Бажаємо Вам многих сил досягнути
всі Ваші мрії й бажання.
Складаємо уступаючій Управі
щиро подяку за Вашу минулу працю
для нашої організації,
особливо колишнім головам.**

*Читайте про новообраних
Голів в наступному числі.*

*The National Executive of the Ukrainian Catholic
Women's League of Canada welcomes the
members of the newly elected Executives in the*

**Archeparchy of Winnipeg –
President Stephanie Bilyj**

**Eparchy of Toronto –
President Olena Gedz**

**Eparchy of Edmonton –
President Helen Sirman**

**We wish you all the best and look forward
to working with you for the remainder of our term.**

**We thank the outgoing members of the Executives and
their Presidents, Helen Manilla-Babiniec, Tamara
Woloschuk, and Catherine Chichak for their
dedication and hard work over the last two years.**

*NASHA DOROHA will be profiling
the new Presidents in the next issue.*

Відрадним явищем була присутність і активна участь членкинь молодшого покоління.

Вшанував 3'їзд своєю присутністю **Преосвященний Владика Стефан Хміляр**, ново-іменований Епарх Торонта і Східної Канади, який в сослуженні **о. крил. Івана Барщика** відправив молебень в наміренні 3'їзду та, опісля, панахиду за **св. п.**

Преосвященного Владика Ізидора Борецького, довголітнього духовного опікуна ЛУКЖК Торонтонської Епархії.

Офіційне Відкриття 3'їзду, який проходив під гаслом *Скріпим нашу організаційну родину* — ЛУКЖК відбулося в четвер увечері, проведене головою Епархіяльної Управи **Тамарою Волощук**. Внесено прапори окремих Відділів, відспівано гімн ЛУКЖК — “О спомагай нас, Діво Маріє”. Святкове слово виголосив о. крил. Іван Барщик (*див. стор. 12*), духовний дорадник Епархіяльної Управи, який підкреслив, що особливо в цьому році, присвяченому українській родині, ми повинні зосередитися на важливості гармонійного відношення між батьками і дітьми в родині, яка через занепад нашого суспільства переходить тепер велику кризу.

Новообрана Епархіяльна Управа

Теплим словом привітав 3'їзд Владика Стефан і висловив признання членкиням ЛУКЖК за їхню трудолюбиву і плідну працю на добро нашої Церкви і народу.

Після привіту голови Крайової Управи Ширлі Лісовської виступили з вітаннями голови організацій та почесні гості.

Програму наступного дня розпочато Службою Божою, яку відправив для учасниць 3'їзду **о. Андрій Лопатнюк** з Гамільтону. Відтак наради проходили за усталеним порядком. В точці “Звіти” голова подала загальний огляд діяльності ЛУКЖК Торонтонської Епархії, а опісля звітували поодинокі члени Управи. Всі звіти Епархіяльної Управи та голів Відділів поміщені в Книзі 3'їзду і вказують на те, що Управа у складі 28 осіб включно з 14-ма рефе-

рентурами працювала з посвятою й енергією. Те саме можна сказати і про Відділи, які своїми осягненнями в різних ділянках церковної організації зуміли здобути собі належне признання і пошану отців парохів та загального громадянства.

Цікавою і вдало проведеною точною програмою були семінари на

три теми: “Відділ як родина”, “Відділ у парафіяльній родині” і “Відділ у суспільстві”. Учасниці, поділені на три Групи, висловлювали свої погляди й ідеї до

Надя Дусановська, Олена Гедз – новообрана голова, Дзвінка Максимець, Мирослава Загребельна

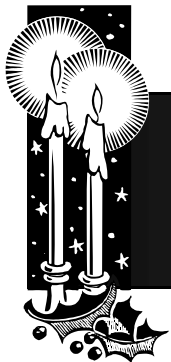
даної теми, з котрих деякі були внесені до резолюцій. Солідна підготовка цієї точки програми сприяла загальному успіху.

Не дивно, що уступаючій Управі одногослосно уділено заслужену абсолюторію. Голові Тамарі Волощук вручено китицю квітів та ікону Пречистої Богородиці. Після цього проведено обрання нової Управи, яку очолила **Олена Гедз** із Відділу церкви свв. Петра і Павла у Скарборо.

Іванна Кушета

Делегати 3'їзду

Deadline for submissions
НАША ДОРОГА 31.1.2004
Реченець дописів

Виставки мистецтва та історії ЛУКЖК

Річний Чайок ЛУКЖК Торонтонської Епархії відбувся 4 вересня 2003 р. у просторій залі церкви св. Димитрія. Гарно прикрашений стіл, смачні перекуси та печиво, лотерея, несподіванки — приготували членки Епархіяльної Управи при допомозі членок Відділу. **Марта Набережна** — координатор “Чайку”.

Голова Відділу, **Дзвінка Максимець**, привітала гостей. **Отець мітрат Іван Татарин** зложив привіт від **Владики Стефана Хміляра**. Голова Епархіяльної Управи **Тамара Волощук** вела програму. **Марійка Перс** відспівала кілька пісень у супроводі бандури.

Надзвичайно приємне враження викликала виставка українського народного мистецтва, яку влаштувала **Уляна Дичок** зі своєї приватної колекції та монтаж знімок історії Відділу ЛУКЖК при церкві св. Димитрія. На столах, розташованих навколо центрального заглиблення залі, виставлено понад 100 експонатів.

На одному із столів були виставлені 6 погрудь у блюзках — від найкращих сучасних, зі Львова, до традиційних

Весільні жіноча блюзка і чоловіча сорочка

старовинних, понад 100 років, з Тернопільщини і Закарпаття. Треба відмітити дуже подібні мотивами модерну весільну жіночу блюзку молододі і весільну сорочку молодого.

На іншому столі глядачі оглядали прекрасний керамічний посуд та різьби з дерева — праці мистців 40-их років з Косова.

Ще один стіл притягав увагу своїм обрусом надзвичайної краси. На ньому — 5 різьб у дереві козацьких постатей мистця **Лопійчука** з Тернопільської області. Поза столом, на великому табло розміщено 32 мініатюри: вишивки-гафти мисткині-страдальниці **Ірини Сенік**. Її мистецька творчість особливо гідна уваги і подиву.

Монтаж знімок Відділу ЛУКЖК при церкві св. Димитрія дав повний образ його історії та багатогранної діяльності від заснування у 1961 р. по сьогодні.

Христина Татарська

Уляна Дичок за гуцульським столом

Різьби козацьких постатей

Мініатюри вишивки-гафти Ірини Сенік

Двадцять перший конгрес Ліги Українських Католицьких Жінок Канади

відбудеться

з **30 червня** до **3 липня 2005** року
в м. **Вінніпег (Манітоба)**

Ця зміна дасть наступній Епархії
більше часу вибрати нову Екзекутиву.

На пленарних нарадах 2003 року Крайова Управа
у Вінніпезі згодилася тримати головство Крайової Управи
ще один рік до липня 2005 року.

The Twenty- First Congress of the Ukrainian Catholic Women's League of Canada

will be held

June 30 – July 3, 2005
Winnipeg, Manitoba

This change in dates is necessary to allow
the next Eparchy time to form an Executive.

The present National Executive's term has been extended
to July 2005 by a decision of the National Executive
at its Plenary Meeting in March 2003.

Многая літа!

Ottawa UCWLC honours former 3-time President on her 90th birthday

A picture of a woman and her times

Many family members and friends as well as UCWLC members gathered at St. John the Baptist Ukrainian Catholic Shrine last November to celebrate the ninetieth birthday of Katerena Norris and

to reminisce about the early years of the UCWLC in Ottawa. Kay, as she is affectionately known by everyone, served as president of the Ottawa Branch for three terms between 1956 and 1982, for a total of ten years.

Kay was born Katerena Pook in Ottawa in 1912 to parents Vasyl and Anna, who had emigrated from Orishkiwcezi, Western Ukraine, in 1906. In 1937 Kay married Walter Naturkach, who later changed his name to Norris in order to find work in the pre-war depression years when jobs were scarce and few wanted to hire people with foreign names. Kay had worked in retail sales and then in the executive dining room at the Metropolitan Life Insurance Company prior to her marriage. Married women were not allowed to work during this time, but Kay was granted a one-year extension, as she was the sole support for her widowed mother.

By the time the one-year extension ended, World War II had erupted, and women were needed in the workforce to replace the men who had joined the armed forces. Kay continued to work for Metropolitan Life for 39 years.

Kay fondly remembers the many young Ukrainian women who came to Ottawa from the western provinces to work during the war years, many of whom

“... few wanted to hire people with foreign names.”

stayed in the Norris home or came for holiday celebrations. Social events and dances were held in the church basement and care packages were prepared and sent to those serving in Europe. Many of these women met their future husbands in Ottawa during that time.

Kay was one of the founding members of the UCWLC, Ottawa Branch, in 1945. Marta Ryback was the first president and Kay recalls that the main activities at that time were the preparation of food for parish events and the maintenance and decoration of the altar. National presidents Katerina Krause and Maria Dyma were both instrumental in helping to organize the Ottawa Branch. Kay was an active member of the Ottawa Ukrainian community and volunteered in many organizations both during and after the war.

The original St. John the Baptist Ukrainian Catholic Church on Rochester Street was expropriated in the 1960s to make room for an expressway and this began a period of some 20 years during which the parish moved several times. The basements of two Roman Catholic churches and a community hall served as temporary homes for the parish. It was not

until 1988, the Millennium of Christianity in Ukraine, that the national shrine was erected in its current location. Kay’s eyes fill with tears as she remembers the various UCWLC members, many of whom are now deceased, who contributed to the dream of a national shrine being realized. These women worked very hard to raise funds and to have a voice in the planning of the building and decoration of the shrine.

The Ottawa Branch of the UCWLC is very privileged to have among its members women such as Kay, whose pioneering spirit and hard work live on in the beautiful national shrine and in the memories of the younger women who continue the work begun by them. We wish Kay many more years of good health and the energy to keep on inspiring us with her stories.

Olya Henry-Korzachenko

MRS. MARY KULMATYCKI, of the Vegreville Ukrainian Catholic Holy Trinity Church UCWLC, celebrated her 90th birthday on July 15, 2003. Mary has been a very active and dedicated member of the Women’s League, being a head cook for countless years. Everyone relied upon “Mary’s Borsch” among the rest of her delicious and original Ukrainian foods.

Mary still caters and assists the League whenever her health allows and is still involved in the Holy Trinity Church Altar Care. Mnohaya Lita, Mary, and may God keep you in his care.

Emily Kuly

Веселі пані з ЛУЮЖК св. Івана Христителя, Оттава.
Катерина Норис 3-тя справа. Оля Генрі-Корзаченко 2-га зліва

Вічная пам'ять

Зі святыми упокой, Христе, душі рабів Твоїх,
де немає хвороби, ні печалі, ні зітхання, але життя безконечне!

Eternal Peace

Відійшла у Вічність
бл. п. Анна Пендзей —
заслужена громадянка міста Торонто

З волі Всевишнього 16 січня 2003 р. відійшла у вічність бл. п. Анна Пендзей. Українська громада знала її як невтомну працівницю та щиру українську патріотку. Господь нагородив її багатьма талантами, і так вона творила світ добра і краси. Найкращим виявом була її енергійність та прикмети безмежної любові до своєї родини і ширшої родини — української громади, релігійно-національних почувань, бо так диктувало її серце. В колі своєї родини, друзів, співпрацівників впроваджувала спокій і порозуміння, була оптимісткою і терпеливою. Саме ці прикмети стали її джерелом життя — “зерном віри”. Здавалось, що не відчувала ні втоми, ні болю — була одержимою мамою і українкою. Кріпилась силою віри унікального духа. У кожну працю вкладала частину свого щедрого серця і збагачувала скарбницю діяльності нашого суспільства. Вона була унікальним прикладом допомоги ближньому у потребі. Наша церква високо ставить вартість любові, порозуміння та добрих діл у

релігійно-громадському житті. Анна Пендзей — людина праці — творила достойність українського родинно-громадського середовища. Бажала усім серцем, щоб її нащадки здобули щасливу майбутність, широко відчиняючи їм двері у світ. У 100-річчя міста Торонто Анна Пендзей була нагороджена міською управою за добрі діла.

Вічная їй пам'ять!

*ЛУКЖК Свято-Миколаївської церкви
Ірина Вжесневська*

✠ Janina – Ivanna Tyrawski (nee Fedun)

Janina Tyrawski passed away peacefully in the presence of the Lord on April 23, 2003 surrounded by her family at her side. She was 73. She leaves to cherish her memory by her beloved children; Rev. Deacon Stefan (Maria) Tyrawski, Jaroslawa (Marian) Jaworski and Peter (Anna) Tyrawski. She also leaves behind her grandchildren; Bohdan and Oksana Tyrawski, Dorotka Jaworski, David, Lucas and Vanessa Tyrawski, her sister; Jaroslawa (Edward) Paknis, nieces; Maria (Craig) Gosek and Angela Paknis, as well as numerous relative and close friends throughout Canada, Poland

and Ukraine.

In 1975, she immigrated to Canada with her children and reunited with her sister and mother. Janina was a member of the “Living Rosary Prayer Group” and an active member of Sts. Vladimir and Olga UCWLC. Mom was also very involved with the Seniors Club, “Zoloti Vorota.”

Prayers were held on Easter Bright Monday, April 28, 2003 at 7:00 P.M. at Sts. Vladimir and Olga Cathedral, 115 McGregor St. Funeral Divine Liturgy was celebrated on Easter Bright Tuesday, April 29 at 10:30 A.M., also at the Cathedral with His Grace, Metropolitan Michael Bzdel CSsR and Most Rev. Bishop David Motiuk officiating also assisted by priests and deacons of Archeparchy including Janina's son, Rev. Deacon Stefan Tyrawski. Interment was at All Saints Cemetery immediately following the liturgy.

Members of the UCWLC formed a candle-lit honour guard with league flag bearers at evening prayers and funeral Divine Liturgy next day also. At the cemetery ladies sung beautifully their UCWLC hymn “O spomahay nas Divo Mariye...” as a farewell to her and entrusting her soul under Blessed Mother care as her mortal body was being laid to rest; this really meant a lot to us, the children and grandchildren and families in this difficult time.

All intentions for Divine Liturgies that were collected were distributed with sincere thanks between all the clergy that were participating in the funeral services. Also, donations that were collected for the needs of the church were shared between Cathedral of Sts. Vladimir & Olga and Blessed Bishop Vasyl Velychkovsky Shrine. Also, heartfelt thanks to Sisters of St. Joseph and all the singers for beautiful singing at prayers and funeral liturgy.

Важливі справи

Перегляд великих тем, які торкають нас

А яка Ваша думка? Ми хочемо почути від Вас.

Issues & Opinions

A look at subjects that touch our lives

What is your view? We would like to hear from you.

АРКА

Завдання – формувати суспільну думку

*Інтерв'ю з головним редактором часопису
Ліги українських католицьких жінок
Канади (ЛУКЖК) “Наша Дорога” пані
Оксаною Башук Генбурн*

Кореспондент: Пані Оксано, хто й коли почав видавати часопис НАША ДОРОГА?

Оксана Башук: Квартальник НАША ДОРОГА почала видавати Ліга українських католицьких жінок Канади ще на початку 70-х років минулого століття. Це орган нашої організації. Я вже третій редактор НАШОЇ ДОРОГИ.

Я почала виконувати обов'язки головного редактора 2000 року і одразу ж значною мірою змінила напрямки часопису. Бо мені здавалося, що найголовніше не те, щоби Ліга видавала журнал, а щоби його читало якнайбільше українців у Канаді. Я вважала, що часопис має бути доступним, давати інформацію тим людям, які цікавляться канадськими і українськими подіями, а також жіночими і релігійними проблемами. Такої самої думки дотримувалася й редакційна рада, яка призначила мене головним редактором. Здається, ми досягнули того, щоби журнал читали, бо на сьогодні маємо близько 7 тисяч читачів.

Кор.: Пані Оксано, а як Ви гадаєте, яку роль повинна відігравати релігійна преса в Україні?

О. Б.: Мені здається, що преса, зокрема релігійна, є неймовірно важливим елементом розвитку будь-якої сфери, чи то релігійної, чи то суспільної, бо торкається багатьох гострих питань. За допомогою преси вдається поєднати тих, хто формує політику й приймає рішення, із звичайними членами суспільства.

Я не погоджуюся з думкою, що газети є лише засобами інформації. Вважаю, що вони повинні формувати суспільну думку. Так само й наша Церква, яка є дуже впливовою інституцією в суспільстві, на шпальтах своїх газет говорить про різноманітні суспільні проблеми. І це обов'язково треба робити. Тоді на позицію Церкви буде зважати уряд, бо він мусить, виробляючи політику, враховувати настрої різних верств українського суспільства. І газети в цьому сенсі відіграють вирішальну роль.

Кор.: Пані Оксано, як би, на Вашу думку, можна було розвивати співпрацю між редакціями релігійних видань нашої Церкви, які, як НАША ДОРОГА й Арка, функціонують в різних країнах?

О. Б.: Щодо НАШОЇ ДОРОГИ, то ми дуже зацікавлені в контактах з пресою УГКЦ в Україні. Бо нам потрібне розуміння того, що відбувається тут. Це може бути, наприклад, обмін матеріалами або ж обговорення якоїсь проблеми на сторінках двох видань. Цього року, який Церква проголосила Роком родини, ми інформували читачів про стан справ у сфері родинного життя в Україні й Канаді. Бо проблем, пов'язаних з інституцією родини, багато не тільки у вас, але й у нас. Нам можна порівнювати, як підходять до вирішення тих самих проблем у Канаді й Україні.

Кор.: Незабаром світ відзначатиме 25-ліття понтифікату Святішого Отця Івана Павла II. Що б Ви могли сказати напередодні цих урочистостей про значення чвертьстолітньої діяльності Папи?

О. Б.: Я вважаю, що роль Святішого Отця в українській історії надзвичайно важлива. Підтверджує це той факт, що я написала відкритого листа до голови Світового конгресу українців пана Лозинського з пропозицією, щоби СКУ відзначив Папу своєю найвищою нагородою за його внесок у здобуття незалежності України й відродження УГКЦ. Адже Святіший Отець відіграв вирішальну роль у розвалі Радянського Союзу і всього соціалістичного блоку, посприявши утворенню нових незалежних держав. Крім того, величезний позитивний вплив на українське суспільство мав приїзд Папи в Україну 2001 року. І мені здається, що 25-ліття понтифікату Святішого Отця є унікальною нагодою для того, щоби Україна висловила свою шану і вдячність цій видатній особі.

Розмовляв **Тарас РІЗУН**,
Редактор, Арка,
Львів, Жовтень 2003

MAMM i DITH

O
t
h
e
r
s
&
C
h
i
l
d
r
e
n

God bless you!

by Linda Mikolayenko

It's a typical frantic morning. We rush around to shower, dress, grab some cereal, gather homework and pack school lunches. As will mill around the front door, my older son asks impatiently, "Can you give me my blessing? I don't want to be late for the bus."

I temporarily stop my search for my younger son's errant mitten. My thirteen-year-old, now taller than I am, bends forward slightly. I place my hand on his head and trace a cross on his forehead with my thumb, saying "May God be with you and the angels watch over you."

Seconds later, he is out the door and running down the street. By now, my ten-year-old has found his mitten. I repeat the ritual, and he, too, is on his way. "Good-bye. I love you," he says. "See you after school."

With the house now quiet, I reflect on the urgency and sincerity of my son's request: "Can you give me my blessing?"

I had only initiated this blessing a few months before, at the beginning of the new school year, and I had not realized how important it had become for my children. Still, I'm not totally surprised.

The idea for the blessing, of course, is not my own, but one of many that I have adopted (and adapted) from Kathleen O'Connell

Chesto. In her book, *Family Prayer for Family Times — Traditions, Celebrations and Rituals*, Chesto suggests that we need to be reminded "that comings and goings are sacred." "Always let your children know they are loved before they leave the house," she says.

I find this is especially important after the times we argue over the choice of clothes or neglected class assignments. The simple action of the blessing brings peace between us, and allows us to continue our day with renewed confidence and energy. "None of us ever has any assurance that we will always have another opportunity to express our love to our family," says Chesto.

Chesto says that leaving the house is a time that lends itself to a blessing much like bedtime, and it was exactly my positive experience with bedtime blessings that prompted me to begin our morning ritual.

For a number of years now, I have been giving my children this night time blessing, also found in *Family Prayer for Family Times*: "May the Lord bless you with peace, close your eyes in restful sleep, and wake you with joy in the morning." Combined with the gentle laying of hands and the tracing of a cross, this blessing has provided a fitting conclusion to many

busy days or restored our relationship after more than one bedtime battle.

It is also a very portable blessing and one that will keep for several days if necessary. If I'm going out for the evening, and know my children will be asleep before I get home, I give them a blessing before I leave. If my son is going on a Scouting weekend camping trip, he gets two blessings: one for Friday night, and one for Saturday night. If I'm away on a business trip, the blessing is easily delivered over the telephone. And when my boys' cousins or friends come for a sleep-over, it is a simple prayer I can share with them as well, regardless of their religious denomination.

"The sacrament of Baptism reminds us of the right and duty of parents to bless their children," writes Chesto. Like many other aspects of faith, we teach by example. When my son asks for a blessing on a weekday morning, he is not simply looking for a ritual to be fulfilled. I believe he is also acknowledging the presence and power of God in our lives, and more and more often, he returns the favour by invoking God's blessing on me.

© 2003 Linda Mikolayenko lives with her family in Ingleside, Ontario.
www.LindatheStoryteller.ca

Family Prayer for Family Times, Traditions, Celebrations, and Rituals by Kathleen O'Connell Chesto is published by Twenty-Third Publications; Copyright 1995 Kathleen O'Connell Chesto

The Miracle of Blessed Josaphata, SSMI

By Josephine Hrynychshyn

At the past League Day Breakfast at St. Basil's in Edmonton, the guest speaker was Barbara Maduck.

Speaking quietly, but with great emotion, Barbara outlined the history of her serious illness, the effect this had on her husband and family, and how her family's prayers — asking Sister Josaphata to intercede for her — led to a miraculous healing of this, usually fatal, illness, and then later to the birth of a baby girl, healthy against all odds.

Barbara's quiet manner, her strong belief in prayers and her desire for her listeners to understand the physical, mental and spiritual stress that she endured left her listeners breathless. We

were with her as she described her worry about her children and her husband, how the family endured her illness and how she herself never gave up in her fight to survive.

Sister Josaphata

Barbara Maduck

Barbara attributes her miraculous recovery from her first illness to the prayers of her family and to the prayers of the Sisters Servants of Mary Immaculate asking Sister Josaphata to intercede for her. The day that the Sisters finished their novena for Sister Josaphata's intercession on behalf of Barbara was the day she received the news that she was cured. The medical history of her illness and recovery were submitted to the Vatican and her recovery was declared a miracle brought about by the intercession of Sister

"The medical history of her illness and recovery were submitted to the Vatican and her recovery was declared a miracle brought about by the intercession of Sister Josaphata and led to her being declared Blessed."

Josaphata and led to her being declared Blessed.

The second miracle according to Barbara was the birth of a baby girl, healthy in every respect, against all odds. Barbara was under a number of medications, which would normally prevent the birth, even the survival of a normal baby. Again, Blessed Josaphata protected

Barbara and her child.

Barbara Maduck grew up in Yorkton, Saskatchewan, and attended Sacred Heart Academy, which was operated by the Sister Servants of Mary Immaculate. Her relationship with the Sisters goes back to her childhood and perhaps it is fitting that she should receive the blessings of Our Lord and His Blessed Mother through the intercession of Blessed Josaphata. She is a brave woman, and very strong spiritually, to be able to share and relive her life with her listeners.

Lord, when I begin to think of all the things I cannot do, I am humbled.

I cannot travel to the far corners of the earth. I've never been a big noise in business. I've no gifts at all for the stage or films or TV, and I'm hopeless at sport.

It's no use, Lord, I'm just not cut out to be rich or famous. But I pray Thee, help me to love the folk nearest and dearest to me—my husband, the bairns, my neighbours and a few friends.

Take my life, Lord, and my few talents, and make and keep me patient and gracious and kindly. Kindle a little flame of humour in me. Give me strength to keep on when days are hard and disappointing.

Guide me, Lord, that I may make my home a bit of heaven, a friendly, restful place; and so bless me, Lord, that I may bless others, and, in doing so, find all the joy and satisfaction my heart longs for.

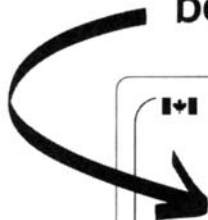
Якби не зима, то б літо було довше.
Той взимі голодує, хто літо гайнує.

Свята на весь рік

Назва Свята	За Старим Стилем
Свят-вечір	6 січня
Різдво Христове	7 січня
День преподобної Меланії (Меланки)	13 січня
Новий рік або святого Василя.....	14 січня
Хрещення.....	19 січня
Стрітня.....	15 лютого
Масляна	16-22 лютого
Благовіщення.....	7 квітня
День святого Юрія	6 травня
Великдень	11 квітня
Трійця	30 травня
Свято Івана Купала.....	7 липня
Спас.....	19 серпня
Перша Пречиста (Успіння)	28 серпня
Головосіки	11 вересня
Здвиження.....	27 вересня
Покрова	14 жовтня
Введення.....	4 грудня

If your
Social Insurance Number
begins with 9

And your SIN card does not have an expiry date,
you need a new card by

April 3, 2004

Here's how to reapply

Visit your local Human Resources Canada Centre.
Bring proof of identity and work authorization
(documents must be original and valid).
And fill out an application form.

You will keep the same SIN number
but your new card will have an expiry date
that matches the end of your authorized stay in Canada.
There is no cost. You can also apply by mail.

Part of the Government of Canada's plan
to improve management of SINs.

Protect Your SIN – It's Personal!

For more information please call 1 800 206-7218

Or visit the HRDC Web site at
www.hrdc-drhc.gc.ca/sin

To locate the nearest Human Resources Canada Centre,
call 1 800 O-Canada (1 800 622-6232)
TTY/ATS 1 800 465-7735

Human Resources
Development Canada

Développement des
ressources humaines Canada

Canada

In Memoriam Donations

**Mary Dyma
Educational Fund**

Income tax receipts issued on request

Application deadlines

*December 31: 2003
spring semester*

*June 30: 2004
fall semester*

For further information, please contact
Shirley Lisowski at 204-339-0954
100 Attache Drive, Winnipeg, MB R2V 3L5

Celebrating **the writing accomplishments** *of my granddaughter*

NASHA DOROHA wishes to share our pride in our offspring. Here's a story from Calgary.

Natalka Yanitski has recently celebrated the written accomplishments of her gifted fifteen-year-old granddaughter, Daniella Murynka.

Daniella's essay was a first-prize entry in the Grade 9/10 category of the Historical Essay Competition celebrating the Canadian Institute for Historical Microreproductions (CIHM) 25th Anniversary. The essay, "A Riel Retrial: Rebel With a Cause" argues that Louis Riel's courageous acts of uprising against the Canadian Government were heroic, and not of a criminal nature. It also illustrates some of the controversy between Canada's West and East.

CIHM flew Daniella and her mother, Rosanne, to Ottawa for a

ceremony that, in part, honoured the students for their essays. Daniella received \$200.

This is Daniella's third prize-winning essay competition. In the past she has won the Mayors' 10th Environmental Expo and the Calgary Herald/Petro Canada Science Essay Challenge. Through these contests Daniella has won various scholarships and prizes towards her education. She hopes to continue writing and, perhaps, one day to become an author like her grandfather, Daniel Murynka, after whom she is named.

Daniella, who lives in Calgary, AB, is entering her first year of high school at Bishop Carroll. She is an active member in PLAST, the

Ukrainian Scouting Organization, the Ukrainian Catholic Church, Assumption BVM, and the Yalenka School of Dance.

This summer she participated in the OSVITA Ukrainian Immersion Program, offered at St. John's Institute in Edmonton. She achieved honours marks and completed Ukrainian 10 and 20 within the three-week program. This year the program took its students to Ukraine for two weeks, where they were able to experience the Ukrainian language and culture through various activities.

*Natalka Yanitski
Active member of the Ukrainian Catholic
Women's League for most of her life and
proud grandmother*

The Price of Patriotism

By Daniella Murynka

My Дідо Dan Mur

I never knew my grandfather; he passed away in 1978, before I was even a consideration. But that doesn't mean he left my family in any

sense. Too many times have I heard him brought up in reference to the things I do exceptionally well, or in disappointment when my decisions aggravate my parents. Perhaps the

greatest reminder of my Dido is the name that we share, as if before I was even born, my parents likened me to the previous author in our family and saw the fore coming resemblance.

Ukraine was devastated by the Second World War; between 1945 and 1952, 32,000 refugees had immigrated to Canada. My Dido and Baba, Danylo and Nadia Murynka, were among them.

Incredibly patriotic, they became instantly involved in the Ukrainian community — my Dido being a founder of the Ukrainian Youth Association, CYM in Edmonton.

My aunt has told me that he was a great actor, and organized a theatrical group, touring towns around Alberta with various productions, performing comical sketches for the community, and recited poetry at special functions. She recalled one Malanka where he played Father Time, comically recounting all the World Events of the passing year, including those of local nature. But even though the family had found its niche in the Ukrainian community, and was extremely active, the love my Dido felt for his home in Ukraine never left him.

Being a writer, he proceeded to write three books of poetry — voic-

ing his frustration and expressing the pain he felt over his country's suffering. The poems were of a religious nature, patriotic and dedicated to individuals prominent in Ukrainian culture and history.

At this time, the Soviet Union had control over Ukraine, and was expressly against any type of patriotism. Thus, my Dido wrote under the name "Дан Мур", to protect himself and his family. Even when writing letters to relatives in Ukraine, he only ever signed 'Luba Murynka', from fear that someone would harm those he loved. I can't even imagine, in today's age of freedom of speech, to be warned against writing something close to my heart. But that was a very distinct type of courage, when even in the face of danger Danylo Murynka kept

writing, and never denied or forgot his love.

As all things have their consequence, he was never able to return home to Ukraine. I myself just returned home from two weeks in Western Ukraine; what a marvelous and beautiful country it is. I only wish that my grandfather could've lived to see Ukraine's independence, because it was his greatest dream to see the nation free.

Danylo Murynka died in Edmonton, in 1978, ten years before I was born. He left behind his wife Nadia, and two children, Luba and Paul. But he also left behind a legacy, and achieved immortality through his words. As long as people remember their heritage, and cherish it in the way he always did, then Danylo Murynka will never be forgotten.

ДУХ УКРАЇНИ

Він спрагою слави і подвигів голодом
Гартує норманів у фйордах морів,
П'є воду із Дону золоченим шоломом
І жужелить жар царгородських країв.

Мечів густим лісом росте перед ордами,
Карбує священні кордони земель,
Регоче дніпровими синіми водами —
Варшава дрижить від каральних шабель!

Не гнеться, не плаче у лузі калиною,
Багнетами їжитья січовиків,
Гримить буревіями над Україною,
Насталоє дзвонами Київ і Львів.

Спартанською славою вставши під Крутами,
Він сяє поривом біблійним стовпа;
Це він біля Бродів борцями невгнутими
Героїть безсмертно в легенді УПА.

Ні звірським Кінгіром, ні злою Воркутою,
Ні виючим холодом, гниллю в'язниць,
Ні смертю в Парижі, ні Мюнхені трутою
Не вбити його віковичних криниць!

Він гніву і помсти кипить переливами!
І в мить невідкличну, жадану, нову,
Воскресне спажнувши, і атомів зривами
Грибів мегатонних — розчавить Москву!

1968

Шукаєте імена для ваших маленьких?

НАША ДОРОГА пропонує читачам імена, які припадають взимку. Продовження в наступних числах.

Грудень

- 1 Зіновія, Роман, Лідія, Платон;
- 2 Марта, Іларіон, Лариса, Йосип, Роман;
- 3 Любов, Ісакій, Мавра, Іпатій;
- 4 Григорій, Лідія, Анатолій, Кирило, Анна, Фекла, Феоктист;
- 5 Валеріян, Марія, Максим, Прокіп, Архип, Михайло;
- 6 Митрофан, Кириакія, Олександр, Григорій;
- 7 Катерина, Олександр, Григорій;
- 8 Петро, Клавдія, Климент, Митродора;
- 9 Інокентій, Марина, Яків, Юрій;
- 10 Діадора, Роман, Всеволод, Гаврило.

Січень

- 1 Людмила, Ілля, Тимофій, Устина, Григорій;
- 2 Гнат, Таїсія, Теоніла, Данило;
- 3 Петро, Прокіп, Юлія, Платонида;
- 4 Настасія, Федосія, Мокій;
- 5 Павло, Неоніла, Геласій, Василь.

Лютий

- 1 Марко, Милентій, Фрося, Феодор, Сава;
- 2 Інна, Румуальда, Явтух, Юхим;
- 3 Анастас, Ірина, Євгенія, Євген, Валеріан, Максим;
- 4 Петро, Леонтій, Гаврило, Тимофій, Харитя, Марта, Юрко, Еммануїл, Марко;
- 5 Анатангел, Алла, Онися, Геннадій;
- 6 Гапка, Тимофій, Ксенія, Діонисій, Зосим;
- 7 Григорій, Анастасія, Пилип, Олександр, Віталій;
- 8 Марія, Варвара, Петро, Федір, Йосип;
- 9 Іван, Гапка, Петро, Дмитро, Прокіп;
- 10 Юхим, Василина, Федосій.

На початку минулого століття в Португалії родичі назвали близняток Україна і Одеса.

SPECIAL OFFER

**2 for 1 tickets in December and January
Canada's National Ukrainian
Festival in Dauphin
launches 2004 ticket sales**

CNUF announces the launch of 2004 ticket sales for the annual event which showcases the rich and vibrant Ukrainian culture July 30, 31 & August 1, 2004 in Dauphin, Manitoba. A special introductory price in December and January ONLY: TWO TICKETS for the price of one.

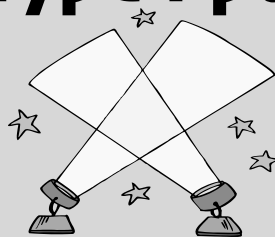
To charge by phone, call 204 622-4600 or toll-free at 1-877-474 2683. For more Festival information, please visit our website at www.cnuf.ca

Народні повір'я

- * Не можна дівчині в понеділок мити голову, бо її доля буде безталанна.
- * Той, хто народився в ніч під понеділок, буде віщуном, знахарем.

Культура і розвага

Огляд книжок, фільмів,
радіо, телебачення, концертів,
виставок та музики
з українським змістом

A review of books, films,
radio, TV, concerts, exhibits,
music, theatre dealing with
Ukrainian themes

Arts and Entertainment

Ukrainian girls and the Sex Trade

“Crusading journalist Victor Malarek sees his book as a call to action in countries where even UN peacekeepers patronize brothels,” says

Pat Donnelly, Gazette (Montreal) Books Critic.

Once these women have been enticed outside their home countries, usually by promises of legitimate employment, they are raped, assaulted, sold like cattle to pimps, and offered as R & R (rest and relaxation) to clients who include UN peacekeepers.

Malarek

If they're from Russia, Romania, Ukraine or Moldavia, they're referred to as “Natashas.”

Canada has a special entry permit for “exotic dancers,” which lures innocent girls under the guise of employment. But that fact surfaced too late for inclusion in the book — which lets Canada off rather lightly, compared with places like Greece, Israel, Bosnia and Russia.

What can be done?

Well, investigation, for starters. But that has to be done by police. Corruption is a larger factor in some countries than others, but basically “this thing exists because of corruption,” Malarek says. “Police officers too often have their hands out and often their pants down for a freebie. They keep their mouths shut.”

Once the problem has been exposed, Malarek's suggested line of action is simple: Seize the assets of the traffickers and channel the money back to the women whose bodies were used to raise it. They need it. Especially the ones with AIDS.

“It's an absolutely horrific human rights crisis,” Malarek said.

The Natashas: The New Global Sex Trade is published by Viking Canada. 274 pages. \$36.

Movies

Gospel of John, directed by Phillip Saville, written by John Goldsmith, starring Henry Ian Cusick. NASHA DOROHA would like to hear your review of this film. Go with a few friends and let us know what you thought.

Ukraine's publishers' forum

LVIV — Prof. Oleh S. Ilyntzkyj's book *Ukrainian Futurism, 1914-1930*, released in Ukrainian translation in August 2003, was recognized as best in the “Scholarly and Professional Literature” category. The 10th National Forum of Publishers was held in Lviv last September.

It was the largest book fair and gathering of publishers in Ukraine since its inception 10 years ago attracting 50,000 people, with more than 520 exhibitors.

Dukh i litera (Spirit and Letter), a new book by Ukraine's former Ambassador to Canada Dr. Yuriy Shcherbak was published in Ukrainian by Kyiv-Mohyla Academy, Kyiv, 2003.

In his review of the book in *Den*, Dr. James Mace says that “... (it) is a hard-edged, at times difficult textbook of the realities of the world, in which Ukraine has been cast, at times without adequate understanding of those who gave the diplomats orders.”

Having served on the Ambassador's Committee in Ottawa where he sought advice on key issues from the Canadian perspective, including the “next steps” regarding the Famine-Terror, and obtained results (Mr. Kuchma's statement in the Rada and in the UN), I look forward to reading the book.

Some people write what others wish to hear; others, what needs to be said. I suspect that Mr. Shcherbak's book lies in the latter category. — OBH

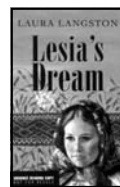
Mel Gibson's “The Passion”

There have been criticisms of the film even before it has been released. However, the Head of the Congregation of Clergy in Rome calls it the tool for explaining the teachings, suffering and death of Christ.

The Cardinal urged the public to see Mel Gibson's film “The Passion,” which depicts the suffering and death of Jesus. “As I watched this yet unfinished version of the film, I experienced moments of profound spiritual intimacy with Jesus Christ. The film leads the viewer into prayer and reflection, into heartfelt contemplation. All Catholic priests throughout the world should see this film; all Christians, and all people everywhere.”

- One of the great achievements of this film is to have shown both the horror of sin and selfishness, and the redeeming power of love.
- This film elicits love and compassion. It makes the viewer want to love more, to forgive, to be good and strong no matter what.
- This film is a triumph of art and faith. It will be a tool for explaining the person and message of Christ.

Lesia's Dream by Laura Langston highlights a little-known Canadian historical fact about the internment of Ukrainians during World War I. Filled with details of Ukrainian customs and tradi-

tions, it is a story about a family's survival in a new, hostile and ultimately unjust land. However, it is a story of survival and endurance, a great gift for 10-year-olds and up. The author is a former broadcast journalist.

НАША OUR Історія History

***It may be cute to some,
corny to others,
BUT it's an idea come true***

***Village of Glendon
(population 403)***

Home of the GIANT PYRYH

In April 1989, the Village of Glendon (population 403) put up a notice in all businesses in Glendon, asking for ideas for a tourist attraction. Of the ideas received in the Village Office, Council decided that what the Village needed was something out of the ordinary, something unique to get tourists to come and visit Glendon. The Giant Pyrogy was conceived. The Village received a special grant on the condition that we use it for tourism. The Giant Pyrogy was to be our major tourist attraction.

When the pyrogy was just an idea, the Edmonton Journal picked up on it and published an article by Ron Chalmers. Before we knew it, the Pyrogy was in

Just a few words to accompany some information I was able to collect in answer to the request made in *NASHA DOROHA*, issue XXXIII – 2(10) 2003, about Glendon “Pyrogy.” I live in St. Paul, AB, approximately 40 km from Glendon. I had the opportunity this past summer as a member of St. Paul Ukrainian Cultural Centre Choir to sing at the festivity held annually in that town to celebrate the virtues of the humble “Perogy”!

Herewith, please, find some documents kindly forwarded to me for your benefit by Johnnie Doonanco, Mayor of Glendon.

Thank you for your very informative, well laid out, magazine, I very much enjoy, and so does my French husband, your varied and most interesting articles.

Maria Barrier

The Protection of the Blessed Virgin Mary Parish, St. Paul, AB

many papers. Radio stations all over the country were calling Mayor Johnnie Doonanco for interviews. This terrific boost of media coverage gave the Village incentive to go ahead and build the Pyrogy. By a grant from the Lottery foundation and donations from the people and businesses from all over the country, the Village was able to build the Pyrogy. We are still accepting donations from people who want their names on the plaques beneath the Pyrogy. They find it pleasing when they come to see the Pyrogy to read their names beside all the others on the plaques. The plaques were made and engraved by Behrends Bronze Limited of Edmonton, AB. Every now and again we send the plaques back to get them updated with a new list of names to be added.

The Village contracted PML Exhibits of Calgary, AB, to build the Pyrogy out of fibreglass and steel, a material that would be low maintenance and last a long time. The giant Pyrogy was constructed at PML Exhibits Services’ construction site at Salmon Arm, BC, and transported to Glendon August 26, 1991. The Pyrogy stands 25 feet tall, 12 feet wide, and weighs 6,000 pounds.

It was unveiled at the park on August 31, 1993 before a crowd of 2,000. There were pyrogy sample plates, Ukrainian dancers, a local band, and various musicians for entertainment, as well as souvenirs, T-shirts, etc. for sale.

After the unveiling the TV stations started to come and film the Pyrogy, asking many residents for their opinions. TV coverage by Ray Rudowsky, reporter for ITV News Edmonton, was broadcast on

CNN and won a Feature Reporting Award. There were over 90 other countries entered.

To this date the news media are still asking questions and showing a great interest in the giant pyrogy and its effects on tourism.

Office of the Municipal Secretary

I submitted a Pyrogy Recipe to Canadian Geographic and in their cookbook called *The Great Canadian Feast*, published in 2003, this was a little write-up beside my recipe.

“In Gendon, Alberta, citizens have erected the world’s largest tribute to this much loved food. Standing 25 feet (7.6 m) high and weighing 6,000 pds (2,700 kg), the Giant Pyrogy is the central feature in Glendon’s own Pyrogy Park — right off Pyrogy Drive.”

Personally I’ve never seen the statue nor had I ever heard of this pyrogy statue! Hope I am of some help in your search.

*Anne Yaremchuk
Vernon, BC*

Про те, що об’єднує українців Східної і Західної України

*Карл БОРИСЕНКО (інвалід війни,
Харків) про битву під Сталінградом
у 1943 р., у 60-ту річницю:*

— Що ж вело нас до перемоги у цьому вкрай зруйнованому місті? Голодних, холодних, які й командирів через два звання вже не знали, — не стикалися в окопах. Не було поруч і комісарів, які би надихали, показували приклад. Ані я, ані мої товариші не йшли у бій пліч-о-пліч «за Сталіна». Все було простіше: кожен був один на один зі своєю совістю.

Пам’ятаю, перед боєм у балці Ягідній під Сталінградом у січні комбат — майор Доценко з Дніпропетровська — заспівав українську пісню. Його підтримали сотні голосів, і заспівали так, що стрільянина з німецьких окопів припинили. А ми, українці, до мурашок по шкірі відчули, що тут, у Сталінграді, ми захищаємо і свою Україну...

(День, Київ)

З України

From Ukraine

Lesya Skoropud is a 3rd year political science student in Kyiv and an intern at the Verkhovna Rada, Ukraine's Parliament. The program is sponsored by the Canadian government. What does she think of politics?

Розмову провела Надя Самуляк, журналіст з Києва

“Не хочу вірити, що політика — то брудна справа”

Прошу знайомитись:

Леся Сорокопуд, студентка політології 3-го курсу Львівського університету. Вона, як і ще 10 студентів і студенток з різних вищих навчальних закладів України є учасниками і учасницями проекту громадської організації “Молодіжна альтернатива”, підтриманого Канадським фондом співробітництва. Заангажована на 4-місячну практику в Верховній Раді.

Чим привабив молодих людей такий проект? Як і з ким їм доводиться працювати у Верховній Раді України? — з такими запитаннями я звернулася до Лесі Скоропуд.

Леся: Спочатку я потрапила в комітет фінансової і банківської справи. Там я розносила листи, і зараз розношу листи. Але наша керівниця — людина розумна, то зрозуміла, що з мене може бути і більше користі. І вона перевела мене в комітет Європейської інтеграції, там є спеціальна комісія “Україна-НАТО”. Я допомагаю проаналізувати план дій “Україна-НАТО”, перекласти засади, на яких базується співпраця.

Кор: *Яке враження на Вас справляє ця Верховна Рада? Вам приємно там працювати?*

Леся: Дуже важко. Це, власне, не тільки моє враження. Працювати постійно там я не хотіла би. Тому що з одного боку депутати, яких вважають напівбогами; ті, хто працює на них — це стара радянська номенклатура. Маю на увазі, що принципи, основи роботи лишилися на тому самому рівні. Тобто шеф — це пан і Бог, і до шефа треба заходити по одному, до того, хто підрядний — по іншому.

Кор: *А в інших країнах, бюрократична структура інша?*

Леся: Звичайно, є певний бюрократичний апарат, і від цього не втекти. Але є ще крім того принципи, засади роботи. І шеф не думає про те, щоб тебе принизити, Богом себе не почуває.

Тут люди розцінюють владу, найперше, як доступ до економічних благ. Не до політичного впливу, а до економічних благ. Відповідно від цього все і виходить: хто ближчий до влади, той ближчий до грошей.

Кор: *А в комісії?*

Леся: Власне, комісія “Україна-НАТО” при комітеті Європейської інтеграції нова. Роботи є дуже багато. Засідання проводяться не так часто, все ще узгоджується, встановлюється, поряд з цим є дуже багато фактажу по НАТО, оперативної, особливо тепер, коли відбувається військовий конфлікт. Розглядаємо, як в інших країнах відбувається праця, наприклад, Литва, Естонія. Тому там

набагато цікавіша, розумова робота.

Кор: *Як Ви обирали свою професію — політолога, якою бачите свою перспективу в Україні?*

Леся: Мені здається, що це перспектива, яка будується знизу. Мама дуже багато вплинула на моє рішення. Тобто мені ніколи не хотілося вірити, що політика — це брудна справа, як часто про це говорять. Відповідно, коли я вступила на цей факультет, нам сказали, що не політика брудна справа, а вона часом робиться брудними руками.

Що стосується майбутнього України, звичайно, можна мати мрію, що ти будеш активним політиком і будеш все змінювати, але мені здається, що ці зміни мають бути знизу, тобто це зміни від усвідомлення суспільства, а вже далі до політичних інституцій. Тому що зміни зверху дуже важко інтегрувати в суспільство. Зміни в суспільстві потрібно починати з місцевих самоврядувань, з надання набагато ширших повноважень нижчим радам, ніж вони мають зараз. І тільки після того, якщо окрема людина зможе прийти в цю раду і буде знати, що його інтерес вирішується не десь там в Києві хтозна-ким, а він вирішується конкретно тим депутатом, до якого він прийшов, і таки вирішується його інтерес, мені здається, що така комунікація повинна щось позитивно змінити.

Кор: *Ви кажете, що вірите в політику знизу, а що для цього робите? Що вже зробила?*

Леся: Ми зареєстрували асоціацію молодих політологів, це громадська організація для проведення конференцій, дебатів, тренінгів, нових методів навчання, щоб студенти не тільки читали книжки, але щоб могли себе зреалізувати в студентському середовищі. Крім цього видаємо часопис “Перпетуум студія”, вічні студенти, щоб по-новому подивитись на політологію. Видання корисне для сучасних політиків, де можна знайти цікаву тему, свіжі думки молодих людей, яким є що сказати у сфері політології. Незабаром вийде другий номер часопису “Мораль і політика”. Чекаємо, де нас надрукують, бо коштів на друк нема. Але маємо добротинців, які обіцяють допомогти.

До речі, в асоціації молодих політологів крім мене, самі хлопці, і у мене мрія залучити туди побільше дівчат. Сподіваюся, що так воно і буде.

In order to make all of us feel more at home in Ukraine, NASHA DOROHA will offer little tid-bits of ordinary life. Here's what's happening.

By Larissa N. Talpash Zyla

In the news....

- Recently, Justice Minister Oleksandr Lavrynovych announced that the Cabinet of Ministers would propose canceling criminal penalties for prostitution while strengthening penalties for pimping and solicitation for prostitution.
- On October 23, The World Bank approved a new assistance strategy for Ukraine that could land the country up to \$2.4 billion in technical assistance loans between 2004 and 2007, if Ukraine keeps economic reforms on track and continues to improve transparency and accountability within the government.
- On October 26th, Lviv saw a giant calendar mounted to set off the last days of President Kuchma's tenure in office. The calendar was installed on a side of a building on a busy street.

ONE OF THE LARGEST DEMONSTRATIONS since Ukraine's Independence took place this fall in Lviv in front of the Oblast (provincial) Administration Buildings with the statue of Vyacheslav Chornovil, the leader of democratic political forces in Ukraine who met a questionable death in a car accident leading them on.

Some 20,000 people came out to protest the Single Economic Frontier agreement signed with Russia and two other former Soviet republics. There was considerable fear that the agreement was a return to the former Soviet empire. Also, the demonstrators were offended by the luxurious spa and health centre built by one of the government's top tax officials at the time when tax collectors were squeezing small businesses out by

Entertainment

• *“Mamai,” the full-length movie debut of Kyiv director Oles’ Sannin, has been officially nominated for an Oscar Academy Award, in the ‘best foreign movie’ category. The film features the tragic life story of the Ukrainian kozak ‘Mamai,’ who escapes from Tatar slavery and falls in love with a Tatar woman.*

- Sophia Loren created a buzz in Kyiv at the opening of the Molodist cinema festival. Loren was in town to promote a retrospective of her films at the Kyiv cinema organized by the Italian Embassy and Cultural Centre in Ukraine.

What's on?

- *“The Matrix: Revolutions” throughout Ukraine*
- *The Beseto Korean Opera Company’s “Carmen” is at the National Opera Theatre in Kyiv*
- *Tchaikovsky’s “Swan Lake” ballet is running at the National Opera*

Survey:

- 68% of Ukrainians use banking services;
- 11% of Ukrainians have a home PC.
- About 7% of Ukrainians, use the Internet regularly

exorbitantly high rates.

It looks like the first issue is now “dead”. The second one is yet to be resolved, but it appears the Ukrainians are

not prepared to take the abuses of government lying down. And that's a good thing.

Photo and comments OBH

Допомога Україні ✧ Aid to Ukraine

Подасмо приклади українських та неукраїнських організацій, які допомагають Україні.
А як ваш відділ допомагає?

BRIDGE OF Hope

A Celebration of Children

St. Vladimir's UCWLC of Edmonton hosted its Annual Fall Tea in September under the above banner. The parish hall was decorated in rainbow colours of deep reds, oranges, yellows, greens, blues, and purples. The rainbow, a Christian symbol of hope, was the main element in the decor. A mural, painted by a young UCWLC member Natalie Danilak, of a rainbow and a bridge was highlighted by silhouettes of parish children. It was a great attraction and solicited many favourable comments. Since the Tea fell on a day of Fasting, the Feast of the Exultation of the Holy Cross, kitchen convenor, Ellen Ryski, responded to the occasion by serving delicious, dainty meatless sandwiches.

The guest speaker, Luba Kowalchuk, founder of the Bridge of Hope-Міст Надії, spoke about this sponsorship services program. It is devoted to assisting the helpless and needy children in Ukraine. The

Luba Kowalchuk

Ukrainian Catholic Eparchy in Edmonton and the Sisters Servants of Mary Immaculate, both in Canada and Ukraine, care for and help the less fortunate. The audience was touched by the reading of excerpts from letters written by the children in Ukraine as the little authors' pictures,

accompanied by a moving Ukrainian melody, were flashed on a screen.

Tea pourers, couples from the Edmonton Eparchy, who have adopted children from Ukraine, were: Danny and Nicole Maas (St. Vladimir's Parish), John and Anne Marie Boyko (St. Josaphat's Parish), Brad and Donna Ostapowich (Dormition Parish), and Fr. Don and Marika Bodnar (Exultation of the Holy Cross Parish). Their children: Zlata and Sasha Maas, Julia Boyko, Anastasia Ostapowich, and Olya Bodnar were also in attendance.

Irene Harasemljuk, a young parishioner, was our feature artist. Samples of other artwork adorned the back wall of the hall.

"The Rainbow Story, Історія Веселки" was delightful entertainment. Very briefly, it is a dramatic presentation, in Ukrainian, of colours arguing among themselves — each stating its superiority over the others. Rain intervenes and brings the colours together in the form of a rainbow — a sign of hope for tomorrow. Its message? When and where there is conflict, nothing can be achieved; but, by cooperating and working together, in peace and

harmony, all kinds of people can accomplish a great deal in today's world. 2003 is the Year of the Family, and if children are treated well — at home, in our parishes and communities, and abroad in Ukraine and elsewhere — then there will be hope for the future because children are the future. The presentation concluded with the singing of *Де згода в родині* — Where there is peace and harmony in the family, accompanied by Julian Nahnybida on the guitar.

Sincere thanks is extended to our guest speaker, our tea pourers, our parish priest Fr. M. Kowalchuk, UCWLC Branch President and Hostess, Sylvia Maslyk, our youthful tea servers, and to all our ladies of the League who worked very hard to support the convenors — Ellen Ryski, Natalka Yanitski, Rosemarie Nahnybida, Natalka Mitchell, and Nicole Maas, Natalie Danilak — in order to make the tea a success.

Ukrainians blazing a new trail in Canadian literature

By Paulette Demchuk MacQuarrie

When the Ukrainian Canadian Foundation of Taras Shevchenko launched the Kobzar Literary Award for Canadian authors last spring, it struck personal pride and professional fear in my heart. But those emotions didn't surface until after my initial rage subsided.

This literary award is one of Canada's largest, giving the author of a work on a Ukrainian Canadian theme \$20,000 and the publisher \$5,000. Yet it only merited a brief mention in the national media.

OK, perhaps announcements of even large new literary awards aren't particularly newsworthy. But what really got my ire was the National Post. Within the few words it allotted, it nevertheless managed to find a disparaging voice to quote the author of an anti-multiculturalism book who expressed dismay that this award has given Canadian literature "an ethnic swing."

"Ethnic swing?" Is that what you call it when a group of Canadians decides to fund a sizable award to encourage the production of Canadian literary works that include their experience? In my view, if Canadian literature is to reflect the vaunted Canadian values of tolerance and inclusion, it'll need a lot more "ethnic swings."

Then the pride kicked in. I realized that with this award, Ukrainians are blazing yet another trail in Canadian history. This time, though, the trail is not in unyielding prairie bush land, or surviving the humiliation of Canada's first wartime internment operations and disenfranchisement, but in Canadian literature.

Furthermore, our community again did it all by itself. There's been no political lobbying for tax dollars or corporate funding. The award is funded entirely by the

Ukrainian community — hardworking, proud individuals digging into their pockets to reward Canadians for telling good stories that broaden the Canadian psyche and add an element of honesty and introspection often missing in Canadian literature.

Then the fear surfaced. Andrew Hladyshevsky, president of the Shevchenko Foundation (which sponsors the Kobzar Award), has said he would be delighted to see the award go to a Margaret Atwood or Michael Ondaatje writing on a Ukrainian Canadian theme.

So where does that leave obscure, struggling writers? Such competition is pretty intimidating, and given the obstacles still facing Ukrainian Canadian writers, I sometimes wonder if the focus shouldn't be more on developing writers within our community.

Then again, what is the likelihood an Atwood or Ondaatje would be interested in writing on a Ukrainian theme? Even if they would, certainly we have other writers of that calibre who may not even realize their own talent. The Kobzar Literary Award will ensure their works on Ukrainian Canadian topics, dismissed by many mainstream literary critics as "too ethnic," can finally receive the recognition they deserve.

Our community has grown from one of pioneers overcoming the hardships of frontier life in a strange land to one affluent enough to offer a Kobzar Literary Award. I hope all Ukrainian Canadian writers will be inspired by their ancestors' — and their own — achievements and rise to the challenge. There are, after all, so many stories still to be told.

Paulette Demchuk MacQuarrie is a freelance writer living in Vancouver. She also produces and hosts Nash Holos, Vancouver's Ukrainian community radio program.

The Kobzar Literary Award for Canadian authors will recognize outstanding contribution to Canadian literature through the author's representation of a Ukrainian Canadian theme.

The award is funded and administered by the Ukrainian Canadian Foundation of Taras Shevchenko, a national, chartered philanthropic institution devoted to the preservation and promotion of the Ukrainian Canadian cultural heritage for the enrichment of Canada.

"The purpose of the Award is to spawn great Canadian stories from the minds and pens of Canadian writers in the centuries old tradition of the wandering storytellers of ancient Ukraine, the Kobzars," said Foundation president, Andrew Hladyshevsky.

At \$25,000, it is one of Canada's largest book prizes, recognizing both author and publisher (\$20,000 will be awarded to the author, \$5,000 to the publisher). Works in the categories of literary non-fiction, fiction, children's literature, poetry or drama. Submissions published in English, French or Ukrainian will be accepted. The first winner of The Kobzar Literary Award will be announced in the Fall, 2005.

For more information contact Lesia Szwaluk, Executive Director of the Ukrainian Canadian Foundation of Taras Shevchenko at 1-866-524-5314 or lesia@shevchenkofoundation.ca. Or visit www.shevchenkofoundation.com.

Останнє слово ... last word

Дорогі читачі, dear friends,

I cannot but admire the wonderful work that the League is doing throughout Canada as I put together From Sea to Sea. How heartening to read in our President's message about the vibrant three Eparchy Congresses in various parts of the country. We'll hear from the new Eparchy Presidents in our next issues of **NASHA DOROHA**: I suspect that you, as much as I, are keen on getting to know them better. And how satisfying to have our National Executive take action on such a key issue as same sex marriages.

It's been about a year now, that we have been actively allied with other Catholics, Christians and Canadians in protecting the man-woman definition of marriage. This is a complex issue. Gay rights are protected in the Canadian Charter of Rights, a most powerful legal document. And, I suspect, no thinking person would wish to deprive anyone in Canada of the rights to property, health and other social benefits which, once denied to minorities, including gays, are now theirs in a co-habitation relationship. But marriage? Because of the Charter, I feel, it will be a very tough fight. How can our view prevail?

Unlike some religions that define marriage as the meeting of two people for the purpose of love, our Church defines marriage as a union for the purposes of procreation of the human race. This is why the Church is anti-abortion, biological reproduction and gay marriages. We need to seek out others who think like we do on this issue and form alliances.

To this end it might be very helpful to spearhead in the Canadian community a series of discussions and consultations on the subject. We now have several new

Bishops who might be willing to take this on together with academic Ukrainian Catholic institutions like the Sheptytsky Institute at the University of Ottawa. We might partner with other like-minded Ukrainian Christian organizations like St. Andrew's College in Winnipeg and, of course, with the Canadian Catholic Council of Bishops to have a strong voice in the public discussion and give our point of view in this debate a strong punch.

Christmas is the ultimate celebration of family. May we get inspired to protect and enhance what is best for our society.

Чи Вам тяжко вирішити, що кому купити під ялинку? У дітей свій стиль, в онуків є все, чого забажають, а чоловік твердить, що нічого не потребує. У мене те саме.

Як гарно писала Сестра Теодосія кілька чисел тому в **НАШІЙ ДОРОЗІ** про маленькі подарунки, які діти приймають із захопленням в Україні! Пригадуєте її допис про зайчиків для дітей у сиротинцях? І прийшло мені на думку, чи були б зацікавлені наші пані з ЛУКЖК подарувати дітям України обладнання для дитячих майданчиків — playground equipment?

У Київському Шенченківському парку, зразу ж за Тарасом, є такий майданчик, який подарувало ЮНЕСКО та Британське посольство — гоїдалки, драбинки, коники — знаєте, типовий канадський playground. Гадаю, це

коштує близько \$US 50,000 а дітей там буває в тиждень, напевно, більше ніж 5,000! У Львові, ні у Франківському парку ані в Стрийському такого немає. Здається, дитячий майданчик західного стандарту в Києві лише один в Україні.

Було б гарно та похвально, якби ми взяли за таке гарне діло і на наступне Різдво подарували хоча б один майданчик українським дітям від ЛУКЖК. Може, канадські виробники такого обладнання нам допоможуть — наприклад, дадуть знижку? Може, наше Посольство теж приєднається? А ви що думаєте з цього приводу?

На жаль, не дістали ми Різдвяного подарунка у формі відкликання Пулітцерівської премії від ганебного журналіста п-на Дуранти за його брехливі статті про Терор-Голод в Україні. Шкода, що правда, як казав Шевченко, часом тихо спить. З Новим Роком візьмемося далі до праці з нашими уже добре ознайомленими в різних справах Екзекутивами та й зі свіжими, новими. А з працею багато чого можна досягнути. Чи не так?

Від нас усіх в Редакції сердечні побажання: святкуйте весело з вашими найдорожчими Різдво та Новий Рік.

*May you have a very happy
Christmas and many good
things in the New Year*

*Христос Рождається!
Славимо Його!*

ОЙ УЧОРА ІЗВЕЧОРА

Ніжно, мелодійно

ОЙ УЧОРА ІЗВЕЧОРА

Ой учора ізвечора
Пасла Меланка два качура. (Двічі)

Ой пасла, пасла, загубила,
А шукаючи, заблудила. (Двічі)

Приблудилася в чистеє поле,
Аж там Василько плужком оре. (Двічі)

Ой оре, оре, жито сіє,
За ним те жито зеленіє. (Двічі)

Ой оре, оре, сам плуг заносить,
Йому Меланка їсти носить. (Двічі)

— Ой ти ченчику Васильчику,
Посію тебе в городчику. (Двічі)

Буду я тебе шанувати,
По тричі на день поливати. (Двічі)

Щосуботоньки проривати,
За русу косу затикати. (Двічі)

